

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 31, П'ЯТНИЦЯ, 31 ЛИПНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 31, FRIDAY, JULY 31, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

В Україні – ні миру, ні війни

Петро Часто

Ущент зруйнувавши третину територій Донецької і Луганської областей і натрапивши на непробивний опір українських збройних формацій, промосковські терористи починають самі їсти ту несмачну траву, котру зварили за путінським рецептом. З утворенням „Новоросії“ на українському сході нічого не вийшло і вже не вийде, а це означає, що для Росії весь цей антиукраїнський сепаратизм на Донбасі був і ще залишається лише тактичним засобом досягнення стратегічних цілей. Так що поки бандити відповідять за свої злочини перед Україною, вони вже терплять від кремлівських авантюристів, для яких людські життя нічого не варті у порівнянні з неімперськими амбіціями.

Час, коли Москва вдавала, що ніякі санкції їй не страшні, минув. Насправді – страшні, все болючіше стискають горло. Але однією рукою намагаючись звільнитися від них, другою Володимир Путін тримає за горло Україну. Донбаські сепаратисти – розмінна монета у цій кривавій грі. Від другої половини червня десятки разів щодоби вони обстрілювали українські позиції з забороненої Мінськими домовленостями зброї – артилерії, мінометів і танків. За рік війни українська сторона вже навчилася передбачати логіку ворога, тому з початком липня очікувала наступу по всій лінії розмежування. Він мав бути успішним і перекопати світ у здатності „народних республік“ окупувати все більші території сходу України. Відтак В. Путін міг дати своїм маріонеткам наказ припинити вогонь і в цей спосіб постав би перед зовнішнім світом діячем, який прагне миру і здатний досягнути миру – певна річ, тільки на своїх умовах.

На початку липня ескаляція напруженості на фронті дійшла апогею. 3 липня стало відомо, що наступ бойовиків захлинувся під Широкиним, де вони втратили понад 600 осіб. Втрати українців – близько шість десятків. Отже, хто і що не говорив би про безпотрібність Мінських домовленостей, саме вони дали українській стороні можливість використати цей передих для посилення своєї армії. Сьогодні це вже армія, яка усвідомлює, що за її спиною – незалежна Україна і її доля.

Проте криваве фарисейство Москви триває далі. Зрозумівши, що повторити кримську анексію не вдасться і українці Донбасу не віддадуть, Москва устами Міністра закордонних справ Сергія Лаврова раптом виступила за збереження територіальної цілісності України. Водночас подібне заявили і вожді сепаратистів – Олександр Захарченко та Ігор Плотницький. Більше того – вони запропонували Києву свій проект нової Конституції України і в ньому вже жодним словом не згадують Донецьку і Луганську „народні республіки“, а слухняно повторюють термінологію Мінських домовленостей про „окремі, з особливим статусом, райони Донецької і Луганської областей“, які є „невід'ємною складовою частиною України“, і про їхні органи місцевого самоврядування. А рівень повноважень цих органів такий, що вони можуть „ухвалювати рішення про вступ в асоціацію зі створенням спільних структур управління“.

(Закінчення на стор. 14)

В Росії судять Надію Савченко

(Фото: Експресо. TV)

ДОНЕЦЬК, Росія. – У місті Донецьку в Росії, яке до 1955 року мало назву Гундарівка, міський суд Ростовської області 30 липня почав розгляд кримінальної справи української летунки-штурмана та народного депутата Надії Савченко. 29 липня в Києві її адвокат Ілля Новіков заявив про аматорський відео-

фільм російського найманця, за яким українські експерти встановили час, коли було зроблено фільмування. За співвідношенням часу запису добре видно, що Н. Савченко має алібі, бо вже була у полоні на час обстрілу кремлівських журналістів, тож не може бути причетною до їхньої загибелі.

„Суд найімовірніше винесе Н. Савченко вирок у 25 років ув'язнення – найвищу міру покарання для жінок в Росії“, – заявив І. Новіков.

16 липня Міністер закордонних справ України Павло Клімкін надіслав своїм колегам у Євросоюзі та „Великій сімці“, а також керівництву міжнародних організацій листи з проханням відрядити своїх представників на суди над Н. Савченко, Олегом Сенцовим та Олександром Кольченком, яких утримують у Росії.

Євросоюз вирішив відрядити своїх представників для нагляду за судовими процесами над Н. Савченко та Олегом Сенцовим. Як повідомила Бі-Бі-Сі, про це сказано у листі верховної представниці ЄС з питань зовнішньої та безпекової політики Фредеріки Могеріні. Вона зазначила, що присутність представників міжнародної спільноти на зазначених засіданнях гарантуватиме прозорість перебігу „судових процесів“ та слугуватиме нагадуванням, що ЄС очікує від Росії підтвердження зобов'язань з дотримання міжнародного права.

Проте місто Донецьк розташоване у прикордонній зоні Росії і приїзд до нього потребує особливого дозволу Москви. (5 канал)

Митрополита Андрея Шептицького визнано праведним

ЛЬВІВ. – Папа Франциск підписав декрет, яким усьому світові проголосив геройські чесноти Митрополита Андрея Шептицького. Таким чином завершився найважливіший етап його прославлення. Про це 19 липня, під час проповіді до вірних у Зарваниці, сказав Патріарх Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Святослав. Він підкреслив, що Папа Франциск, підписавши декрет, зробив особливий подарунок греко-католикам, усім українцям.

Митрополит Андрей Шептицький перевів свій народ і своїх вірних через дві світові війни. „Уся його молитва, уся його праця може бути підсумована в трьох найважливіших моментах: єдність, святість і віра в Бога. Він усе своє життя працював над єдністю українського народу, який тоді був поділений кордонами між різними імперіями. Він закликав своїх людей до героїських чеснот, які сам утілював у своєму житті. Митрополит мав особливе ставлення до святого місця – Зарваниці, розбудовував Зарваницю, залишив унікальний твір, який так і називається „Пам'ятка із Зарваниці“, який навчав людей, що основною умовою доброї прощі є добра сповідь і святе Причастя“, – сказав Патріарх.

Департамент інформації УГКЦ

Митрополит Андрей Шептицький.
(Фото: report.if.ua)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ МВФ надає допомогу

КИЇВ. – 25 липня керівництво Міжнародного Валютного Фонду (МВФ) схвалило надання Україні чергового траншу фінансової допомоги, обсяг якої становить 17.5 млрд. дол. Схвалення траншу відбулося після того, як Верховна Рада прийняла необхідні закони і просунулися переговори з кредиторами щодо реструктуризації боргу. Формальний дозвіл на отримання нового траншу Україна повинна отримати 31 липня, коли відбудеться засідання виконавчого комітету МВФ. („Українська правда“)

■ Україна домовилася про кредити

КИЇВ. – Україна підписала 24 липня договір зі Світовим Банком і Японією про надання кредиту на 500 млн. дол. і 300 млн. дол. відповідно. Про це повідомив Міністер економічного розвитку і торгівлі України Айварас Абромавичус. Він висловив подяку Світовому Банкові, японському уряду, а також Міністрам фінансів України Наталії Яресько та її команді, Верховній Раді та Кабінетові міністрів. („Українська правда“)

■ Визначені суперники України з футболу

САНКТ-ПЕТЕРБУРГ, Росія. – 25 липня під час жеребкування учасників Чемпіонату світу з футболу 2018 року збірна України потрапила в одну групу з командами Хорватії, Ісландії, Туреччини та Фінляндії. Жеребкування охопило п'ять із шести світових футбольних конфедерацій. В Азії відбіркові матчі Чемпіонату світу 2018 року вже почалися. У Європі 52 команди розподілені у дев'яти групах. Збірна Росії, як господар фінального турніру, у відборі не бере участі проте буде розподілена поза конкурсом в одну з груп з п'яти команд, з якими буде проводити товариські змагання. (Bi-Bi-Ci)

■ Намагалися вивезти обладнання

ЗАПОРІЖЖЯ. – Служба безпеки України (СБУ) 25 липня вилучила технологічне обладнання, демонтоване і вивезене з Запорізького алюмінієвого комбінату. Виявлено 2,500 тонн обладнання на суму понад 75 млн. грн. СБУ з'ясувало, що вивезення з комбінату обладнання відбулися у рамках договору, укладеного на підставі доручення громадянина Республіки Кіпр. Тривають оперативно-слідчі дії для пошуку решти майна комбінату та притягнення до відповідальності осіб, причетних до демонтажу та вивезення обладнання. Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат перебував у власності кіпрської компанії „Velbay Holdings Limited“, яку пов'язують з російською компанією „РусАл“ Олега Дерипаски. („Економічна правда“)

■ Савченко привезли на суд

ШАХТИ, Ростовська область. – Українська летунка Надія Савченко доставлена в слідчий ізолятор ч. 4 міста Шахти, повідомив 25 липня її адвокат Марк Фейгін агентству „Інтерфакс“. 3 липня 2014 року громадянка України перебуває в Росії під арештом за звинуваченням у пособництві вбивству російських журналістів Ігоря Корнелюка і Антона Волошина в Луганській області. Н. Савченко свою провину не визнає. М. Фейгін назвав планований процес політичним з наперед відомим вироком і тривалим терміном покарання. За словами адвоката, лише потужний міжнародний тиск здатний вплинути на долю українки. (Bi-Bi-Ci)

■ Візита французів була нелегальною

СИМФЕРОПІЛЬ. – Група з 10 французьких депутатів на чолі з Т'єрі Маріяні минулого тижня здійснила неофіційну візиту до анексованого Росією Криму. Поїздки депутатів засудили не лише представники української влади, Міністерство закордонних справ Франції та особисто Міністер закордонних справ та міжнародного розвитку Лоран Фабіус, який назвав її порушенням міжнародного права, а й депутати Національних зборів Франції. Організатор поїздки Т. Маріяні, якого в Україні оголосили „персоною нон грата“, знову збирається порушити міжнародне право та відвідати анексований Росією український півострів. („Укрінформ“)

Борис Немцов. „Путін. Війна“

(Продовження скорочених розділів книги Бориса Немцова „Путін. Війна“ в перекладі з російської мови. Початок в ч. 22-30)

Розділ 9. Хто керує Донбасом?

У квітні 2014 року Донецька і Луганська „народні республіки“ проголосили свою незалежність і заявили про вихід з підлеглості українській владі. Однак проголошений суверенітет – не більше, ніж декларація. Фактично ДНР і ЛНР перебувають під зовнішнім управлінням офіційної Москви, і ключові рішення в них залежать від російських чиновників і політтехнологів. При цьому юридично Кремль так і не визнав суверенітет самопроголошених республік й надалі вважає їх територію частиною України. (...)

Після референдуму про незалежність ДНР у травні 2014 року в її структурі були зформовані органи влади. Ключову позицію посів громадянин Росії, москвич Олександр Бородай, який очолив Раду міністрів ДНР. Таку ж посаду в ЛНР зайняв інший російський громадянин – Марат Баширов. З'явилися й інші громадяни Росії, які відіграли ключову роль в організації збройного опору владі в Донбасі, зокрема відставний старшина російських спецслужб Ігор Гіркин (Стрелков), який встиг узяти участь у захопленні Криму і створив озброєний загін сепаратистів у Слов'янську.

О. Бородай і І. Гіркин знайомі не перший рік. Свого часу Гіркин очолював службу безпеки у інвестиційному фонді „Маршал-Капітал“, який належить російському підприємцеві Костянтину Малофееву. Тоді ж консультантом цього фонду працював і О. Бородай. Україна вважає К. Малофеева одним з головних спонзорів бойовиків на сході України. (...)

Бородай і Гіркин приїхали в Донбас на початку травня, після приєднання Криму. При цьому Бородай не приховував, що регулярно відвідує Москву і координує свою діяльність на території України з російськими чиновниками. (...)

18 липня 2014 року подав у відставку з посади голови президії Верховної ДНР Денис Пуши-

лін. Віце-спікер „республіканського парламенту“ Володимир Макович підтвердив, що заяву Пушиліна написали у Москві. (...)

Важливі свідчення про роль Кремля в кадрових рішеннях ДНР і ЛНР дав І. Гіркин, який визнав, що вийшов з керівництва ДНР під тиском Кремля, коли там запанувала лінія на мирні переговори. При цьому він уточнив, що куратором кадрових і політичних питань в Донбасі є колишній заступник голови адміністрації президента РФ Владислав Сурков. (...)

ДНР і ЛНР охоплюють великі скандали, пов'язані з розподілом гуманітарної допомоги з Росії. „Було розкрадено дев'ять конвоїв з десяти“, – розповів координатор Фонду допомоги Донбасу Гліб Корнилов. (...)

Кремлівська політика в ДНР і ЛНР дуже закрита і непрозора. Однак факти прямого регулювання політики цих ніби „незалежних республік“ приховати не можна. Фактично йдеться про створення на сході України псевдодержав, керованих з Москви як механізму тиску на офіційний Київ.

З статті Андрія Колесникова в „Коммерсанті“ наступного дня після перемовин у Мінську: „Залишалося лише завізувати „Комплекс заходів“ у провідників ДНР та ЛНР Олександра Захарченка та Ігоря Плотницького. До них пішов Владислав Сурков. Вони категорично відмовилися підписувати документ. Це був повний провал переговорів. В. Сурков повернувся і піднявся на третій поверх, де був Володимир Путін. Туди ж прийшли Франсуа Оланд і Ангела Меркель. Вони почули про рішення провідників „ополчення“. (...) Ангела Меркель сказала, що „ополченці“ мають півтори години часу. Після цього провідники Німеччини і Франції поїдуть і вже ніколи не повернуться до переговорів. В. Путін вийшов і повернувся, коли до речення ультиматуму залишалося дві хвилини. Він сказав: „Вони усе підписали“.

Особистий приклад Президента?

Ігор Лосєв

Здавна відомо, що публічні особи через свою знаність, через постійну присутність в інформаційній сфері, через контролю важелів влади та здійснення якихось важливих для суспільства функцій суттєво впливають своїми діями на формування громадських зразків поведінки, пропонують певні позитивні чи негативні моделі вчинків.

Зрозуміло, що найбільш важливі та дієві приклади соціальної активності пропонує своїми публічними кроками глава держави, бодей тому, що до його дій прикута особлива увага громадян. Усе, що провідник сказав і зробив, уважно аналізується і стає підставою для часом вельми далекосяжних висновків, для наслідування чи навпаки – протестів. Але неоднозначний пріоритет мають практичні дії Президента, бо саме вони формують морально-політичну матрицю нації. Адже маси (насамперед чиновників!) дивляться не на те, що Президент сказав, а на те, що він зробив. Хоча часто-густо слово керівника такого рівня також є ділом.

Будь-які закони не будуть діяти, якщо поведінка керівних осіб буде їх заперечувати. Президенти Леонід Кравчук і Леонід Кучма виголосили багато промов на захист української мови, однак, опиняючись на територіях південніше Полтавщини, негайно переходили на російську мову.

Для тисяч урядовців це означало, що до 10-ої статті Конституції України (про державність української мови) можна не ставитися серйозно, нею можна нехтувати і на практиці вона не є обов'язковою. Така собі юридична „прикраса“. Особистий приклад президентів відігравав могутню роль, ніж усі писані закони, інструкції та публічні заклики. Бо слова Президента на публіку – то лише слова, а його дії показують, що він насправді думає, коли не має можливості висловитися відверто.

Укази Л. Кравчука і Віктора Ющенка про ліквідацію тоталітарної монументальної пропаганди абсолютно невинно скрізь, крім західної

частини України, було проігноровано. Адже автори указів не вимагали виконання, не стежили за результатами, не карали саботажників, що також давало сигнал тисячам урядовців, що укази мають пропагандистсько-декларативний характер і не є обов'язковими до виконання.

Операція „дискредитація“

Дії чинного Президента України Петра Порошенка дуже нагадують найгірші особливості політики його попередників, а часом своїм негативом їх перевершують. Днями П. Порошенко виступав перед громадськістю міста Маріуполя і сам торкнувся питання про нещодавно підписані ним закони про декомунізацію, згадавши, що в приазовському місті до нього зверталися місцеві мешканці з питанням, чи треба їм буде перейменувати металургійний комбінат імені Ілліча. Відповідь Президента П. Порошенка була феноменальною для будь-якої правової держави: „Якщо маріупольці вирішать, що не треба, то й не треба“.

У перекладі на адекватну правову мову це означає, що маріупольська громада сама може вирішувати, які саме закони України їй виконувати, а які не виконувати. Себто закони України для деяких місцевих громад утрачують обов'язковий характер і набувають суто факультативного значення.

Проте закон, який не є обов'язковим, насправді не є законом. П. Порошенко де-факто дезавував власний підпис під законом про декомунізацію. А його уявлення про децентралізацію мають деструктивний, руйнівний зміст, коли будь-яка місцева громада може за бажання ігнорувати загальнодержавне законодавство, виконуючи лише ті норми, що їй сподобаються. Це навіть гірше, ніж федералізація, бо й там автономні землі повинні дотримуватися в обов'язковому порядку федеральних законів.

Постає таке питання: як тепер Президент закликати громадян до законослухняності?

(Закінчення на стор. 14)

ДОЛЯ ДОНБАСУ

Чи прийде „Мінськ-3“?

Петро Часто

Винесене в заголовок цього огляду запитання спонукає тією сумною обставиною, що досягнуті в білоруській столиці у лютому цього року домовленості, доставши назву „Мінськ-2“ – після початкових Мінських домовленостей у вересні минулого року – виявляються недостатніми для припинення війни на сході України. І не з вини української сторони. Опинившись в економічно-фінансовій залежності від Заходу, вона потрапила в жорсткі умови неухильного виконання положень „Мінську-2“, хоч практично одержала вельми умовні переваги.

Суттєвого передиху у війні, потрібного, як запевняв Президент Петро Порошенко, для зміцнення обороноздатності України, не сталося. Бойовики сепаратистських Донецької і Луганської „народних республік“ з найновішою російською зброєю в руках і з активною допомогою російських регулярних підрозділів, і також найманців, десятки разів щодня порушують режим припинення вогню, водночас розширюючи фронт протистояння. Не минає доби без жертв з українського боку.

Подібне цинічне порушення мало місце навіть 7 липня, коли в Мінську відбувалося чергове засідання Контактної групи з донбаського питання. Це засідання також закінчилося безрезультатно, й коли новий представник Організації з безпеки і співробітництва в Європі Мартін Сайдик представляв і це безвипадкове засідання як „конструктивне“, то тут ідеться про конструктивність лише у сприйманні європейців, котрі у своїх інтересах намагаються залишити Україну в межах безплідного і безперспективного „Мінську-2“.

Цього разу в Контактній групі Україну знову представляв її колишній Президент Леонід Кучма. Напередодні під час зустрічі з журналістами він наступним чином поділився своїми міркуваннями: „Україна чітко наполягає, що спочатку належить виконати перші три пункти: при-

пинення вогню, відведення важкого озброєння і третій – верифікації з боку ОБСЄ. Цього досі не зроблено“. Л. Кучма підкреслив, що мирне врегулювання на сході України залежить передусім від Кремля, тим часом санкції Заходу щодо Росії не досить дієві і „поки товстий схудне, ми, худі українці, можемо взагалі зникнути“.

За словами представника України, „Росія з задоволенням віддає нам Донбас – після того, як все дощенту там зруйнувала. А при цьому не дає Україні змоги налагодити контроль за кордоном і вимагає виконати умови терористичних „ДНР“ і „ЛНР“ – змусити українців погодитися на такий анклав в Донбасі, через який Москва керувала б цим регіоном“.

Л. Кучма вважає, що подвійна стратегія Європи, не готової справді жорстко діяти щодо Росії, не приведе до швидкого розв'язання конфлікту. Тим часом міжнародні політики та експерти стверджують, що ситуація на сході України дедалі напружується, і остерігають про готовність Росії до масштабного вторгнення в Україну – заради поступок з боку Заходу.

Проясненню ситуації не сприяє та обставина, що тепер в Організації з безпеки і співробітництва в Європі головує традиційно проросійська Сербія, крім цього – її представник австрієць М. Сайдик також не раз був помічений у промосковських симпатіях.

Дуже дивує, щоб не сказати гірше, участь у Мінських перемовинах з української сторони одного з найшкідливіших для України політиків – Віктора Медведчука.

У цьому ж складі відбулася зустріч Контактної групи в Мінську 21 липня – і знову з нульовим вислідом.

Все глибше усвідомлює самозгубність кремлівської стратегії мислячий прошарок російського суспільства. Наприклад, московський політолог Дмитро Орешкін вважає, що „Україні не варто брати під свою опіку територію,

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Приїхав посол культури США

КИЇВ. – Посольство США в Україні привітало приїзд в Україну дворазового лавреата премії „Гремі“ музиканта з Луїзіани Теренса Сімієна та його групи. У 2012 році вони дали незабутній концерт традиційної креольської музики й відомих американських популярних пісень під час Днів Америки у Дніпропетровську. Цього разу група безкоштовно виступить у Черкасах 28 липня і в Києві 31 липня. Т. Сімієн народився в 1965 році. Оскільки його родина згадується в історичних документах як одна з перших сімей креольських поселенців округу Сент-Лондрі, його музичні корені щільно пов'язані з творчістю видатних піонерів стилю „зайдеко“. Гурт „Теренс Сімієн і Зайдеко Експірієнс“ отримав свою першу нагороду „Гремі“ в 2008 році, а другу – 2014 року. Т. Сімієн – володар багатьох нагород, грантів і знаків визнання за свою діяльність і мистецький внесок як Посол культури свого штату і США. (Посольство США в Україні)

■ Недруг не співатиме в Одесі

ОДЕСА. – Голова обласної адміністрації Михайло Саакашвілі зажадав заборони концерту 21 серпня російського співака Тіматі (Тимура Юнусова) в нічному клубі „Ібіца“. Причиною цього стали висловлювання Тіматі, який назвав помилкою розпад СРСР, повністю виправдовував російську агресію і активно підтримував політику Володимира Путіна. 26 липня клуб „Ібіца“ скасував серпневий концерт Тіматі. (Сергій Горицвіт)

■ Затримали майора Росії

КИЇВ. – 26 липня Державна прикордонна служба України повідомила про затримання на Донеччині (контрольний пост „Березове“) вантажівки „КамАЗ“ з боєприпасами у супроводі двох осіб у військовій уніформі, один з яких є кадровим військовим Збройних сил Російської Федерації у званні майора, а інший належить до незаконних збройних формувань. (5 канал)

■ Відбулися довибори у Верховну Раду

ЧЕРНІГІВ. – 26 липня відбулися довибори у парламент через те, що достроково припинив свої депутатські повноваження Валерій Куліч, який був призначений головою Чернігівської обласної адміністрації. Зареєструвалася рекордна кількість кандидатів – 91, але основне протистояння в окрузі розгорнулось між кандидатами Сергієм Березенком (Блок Петра Порошенка „Солідарність“) і Геннадієм Корбаном (Українське об'єднання патріотів „Укроп“). С. Березенко отримав 35.75 відс. голосів виборців, Г. Корбан – 14.84 відс. голосів виборців. Г. Корбан заявив, що не визнає своєї поразки на виборах, але оскаржувати результат в судах не буде. (Радіо „Свобода“)

■ Компартії не братимуть участі у виборах

КИЇВ. – Комуністичні партії в Україні згідно з законом про декомунізацію втратили статус учасників виборчих процесів. Про це повідомили 24 липня Міністер юстиції Павло Петренко і секретар Ради національної безпеки і оборони Олександр Турчинов. „Це історичний момент. Це відповідальність перед тими, хто похований у Биківні, Сибіру і інших містах“, – заявив О. Турчинов. (Бі-Бі-Сі)

■ Затримали групу провокаторів

КІРОВОГРАД. – 27 липня Служба безпеки України припинила протиправну діяльність групи провокаторів, які планували створити так звану „Кіровоградську народну республіку“. Під час обшуків у зловмисників вилучено підготовлені до масового поширення матеріали з закликами до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади. З метою дестабілізації соціально-політичної ситуації на Кіровоградщині група планувала організувати протестні акції та силові зіткнення з місцевими органами правопорядку. Триває слідство з приводу дій, спрямованих на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу. (Прес-служба СБУ)

МАЙБУТНЄ ТВОРИТЬСЯ СЬОГОДНІ

Україна – від Середньовіччя до Нового світу

В основі нижче вміщеної статті відомого політичного експерта, співзасновника аналітичного Центру „Громадський оперативний штаб“ ВАЛЕРІЯ ПЕКАРЯ лежить його виступ на міжнародній конференції „Стан світу, потреба в новій парадигмі та роль України“, яка відбулася у квітні і була організована Міжнародним фондом Богдана Гаврилишина. Подаємо цей текст з незначними скороченнями.

Сотні мільйонів людей в різних країнах нині усвідомлюють: світ почав змінюватися, відбуваються якісь надзвичайно важливі, але ще незрозумілі процеси. Ми в Україні відчуваємо, що наші події мають неабияке значення для всього світу, і цього разу це не безпідставна переоцінка власної значущості, а щось справжнє.

Отже, яку науку сучасна Україна може запропонувати світові?

1. Питання перше: а що, власне, відбувається в Україні?

Щоб відповісти на це запитання, треба почати з того, що всі людські спільноти еволюціонують.

Марксистки кажуть про зміну соціально-економічних формацій: первіснообщинний устрій, рабовласництво, феудалізм, капіталізм. Політичні історики кажуть про бездержавну епоху, епоху крихких держав (тираній), епоху розвинених правових держав, епоху відкритих суспільств (демократій).

Соціальні психологи відзначають періоди магічного мислення, героїчного, фундаменталістського, раціоналістичного і навіть придумали назву для наступного, екологічного мислення.

Сьогодні українське суспільство знаходиться на тому самому переході до Модерну, коли в економіці, політиці, мисленні та культурі вже, з одного боку, накопичилися нові елементи, а водночас до них звертаються найбільші запити й очікування.

Майдан виникає як троїста революція модер-

нізації, що є відповіддю на ці виклики й очікування.

Модернізація, як неодноразово зазначав історик Ярослав Грицак, асоціюється у більшості наших співвітчизників з вестернізацією, з Європою, і саме тому цей рух відбувався під гаслами євроінтеграції, під європейськими прапорами, під назвою Євромайдан.

Отже, Майдан був (точніше сказати, є, бо, як ми побачимо, він незавершений) троїстою модернізаційною революцією:

— економічною: революцією середньої класи проти неофеудалізму, за вільний ринок проти олігархічної моделі економіки;

— геополітичною: українською національно-визвольною, антиімперіалістичною, антиколоніальною революцією;

— ціннісно-ментальною: Революцією Гідності, протистоянням нових і старих цінностей та парадигм мислення.

Зазначимо, що основними рушійними силами революції були середня класа, романтики-націоналісти та молодь, що в точності відповідає цим трьом складовим.

Нескладно побачити, що жодна з трьох революцій не завершена, бо не перемогла і не переможена, а значить, триває.

Економічна революція відбувається у вигляді боротьби між старими і новими силами за реформи, за економічну модернізацію.

Національно-визвольна революція, як це буває завжди і всюди, швидко перейшла у

(Закінчення на стор. 12)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Половина кубинської команди втекла

ТОРОНТО. — На Панамериканських Іграх в Торонто 25 липня чоловіча команда Куби з гокею на траві прогнала з високим вислідом 13:0 команді Тринідад і Тобаго. Причиною високої поразки був брак гравців, тому що вісім кубинських змагунів втекло до США під час перебування в Північній Америці. Тиждень раніше чотири кубинські веслярі також втекли, серед них був Орлянді Сотолонго, котрий здобув срібну медаль на цих іграх 14 липня. У 1999 році, на Панамериканських Іграх у Вінніпегу, втекло вісім членів кубинської делегації. Не зважаючи на відновлення дипломатичних відносин 20 липня між Кубою та США, чотири кубинські футболісти вибрали волю впродовж попередніх двох тижнів на турнірі в США. (Французька Агенція Новин)

■ Звільнення ізраїльського шпигуна

ВАШІНГТОН. — Американський уряд погодився на умовно-дострокове звільнення з в'язниці засудженого шпигуна Джонатана Поларда у листопаді цього року. Про це повідомили його адвокати 28 липня. 60-літній Дж. Полард відсидів майже 30 років у тюрмі після того, як був заарештований 1985 року, а відтак засуджений на довічну тюрму за шпигунство на користь Ізраїля. Перед арештом він неспішно старався одержати азиль в ізраїльському посольстві у Вашингтоні. Його прихильники твердять, що він діяв на користь союзника США. Критики — включно з прокуратурою та американськими урядовцями — вважають його зрадником, котрий завдав великої шкоди своїй країні коли виявив багато чутливих державних таємниць. Дехто каже, що його звільнення це поступка Ізраїлеві, який сильно протривався щойно-підписаній ядерній угоді США з Іраном. Однак, представники американського уряду заперечують це. („Асоційтед Прес“)

■ Врятували пропам'ятний хрест

САН-ДІЕГО. — Визначною віхою в південній Каліфорнії є пропам'ятний хрест на горі Соледад в дільниці Ла Джола. Недавно він був закуплений приватною групою, щоби його зберегти. Збудований в 1954 році коротко після закінчення Корейської війни, хрест є частиною більшого меморіалу, який включає понад 3,700 плякатів на вшанування американських ветеранів різних воєн. Від 1989 року він був центром різних судових позовів, головні зі сторони Американської Спільноти Громадянських Свобід (ACLU) та Єврейських Воєнних Ветеранів, котрі твердили, що хрест порушував конституційну межу між державою та релігією. Тепер Спільнота Меморіалу Гори Соледад закупила цей 43-футовий історичний хрест від Департаменту Оборони США за 1.4 млн. дол., щоби таким чином зберегти його. (www.military.com)

■ Росія про розширення НАТО

МОСКВА. — Розширення НАТО в Україну та Грузію мало би „катастрофічні наслідки“ для Європи, сказав Олександр Грушко, Постійний представник Росії до НАТО під час телевізійного інтерв'ю 28 липня. Він додав, що поширення НАТО на схід також було би катастрофічним для України. О. Грушко закинув, що НАТО створює „залізну заслону“ в Європі, коли розставляє війська та переводить навчання коло своєї східної границі. Альянс каже, що це робиться щоби запобігти агресії. Раніше цього року НАТО погодилося підсилити свою оборону створенням шістьох командних пунктів в Східній Європі та передового загону в складі 5,000 вояків. Організація також переводитиме постійні військові навчання в цьому регіоні. (Французька Агенція Новин)

■ Зростає число президентських кандидатів

ВАШІНГТОН. — Число кандидатів на пост Президента США постійно зростає. Вже зголосилося п'ять кандидатів з Демократичної партії, хоч там велику перевагу має колишній Державний Секретар США Гіларі Клінтон. Серед Республіканської партії вже є 16 кандидатів і сподіваються, що зголоситься ще більше. („Філядельфія Інкваєрер“)

Всеукраїнська проща до Страдчу

Марта Осадца

Львів. — 26 червня відбулася всеукраїнська проща до Страдчу, прадавнього підземного монастиря на високій горі поблизу села Страдч. Спершу у селі Ямельня, на місці мученицької смерті блаженних о. Миколи Конрада і дяка Володимира Прийми, був відслужений Молебень.

26 червня 1941 року В. Прийма і о. д-р М. Конрад пішли сповідати хвору жінку. Дорогою додому їх наздогнали службовці НКВД, повели до лісу Бірок і там обох замордували.

Після Молебня відбулася піша хода до підніжжя Страдецької гори, де була відслужена Архи-

рейська Літургія, котру очолив Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Святослав. Перед Літургією в небо запустили білих голубів, як символ миру.

У своїй проповіді Патріарх Святослав закликав до єдності і нагадав слова Митрополита Андрея Шептицького: „Коли ліс горить, навіть звірі не кусають один одного“. Літургія закінчилася спільним виконанням молитви „Боже, Великий, Єдиний“.

Опісля відбувся похід на Страдецьку гору до церкви, де були виставлені для поклоніння моші блаженних о. М. Конрада і дяка В. Прийми. Там відбувся Молебень на їхніх могилах.

Вірні під час всеукраїнської прощі до Страдчу. (Фото: Марта Осадца)

Зустрілися з китайськими журналістами

Олександр Вівчарик

КИЇВ. — 25 червня Україну відвідали китайські журналісти, представники Всекитайської асоціації журналістів, які приїхали на запрошення Національної спілки журналістів України. У прес-центрі спілки відбувся круглий стіл з питань професійних викликів та редакційних стандартів у сучасних реаліях, у якому взяла участь китайська делегація.

Гості з Китаю відвідали службу новин телеканалу „Інтер“. Екскурсію провели директор компанії „Національні інформаційні системи“ Олександр Пилипець і заступник виконавчого директора інформаційної служби новин Максим Денк. Парк телевізійної техніки „Національних інформаційних систем“ складають 24 сучасні камери, невеликі й зручні для фільму-

вання у нелегкий військовий час. З ними журналісти виїжджають в зону боїв.

Гостей особливо цікавило, чи потрапляють у випуски новин події, які відбуваються в Китаї? М. Денк відповів: „Так, ми співпрацюємо з інформаційним агентством Центрального телебачення Китаю“. О. Пилипець розповів: „У нас діє 15 регіональних та сім міжнародних кореспондентських точок, зокрема у США. За рівнем достовірності ми перевіряємо інформацію до п'яти разів“. А М. Денк додав: „У зоні боїв працюють журналісти, які самі виявили бажання там бути. Таких у нас шестеро і близько 10 операторів. Кожні два тижні вони міняються. Охорони в них немає. З ними є також водії. На сході постійно перебувають три знімальні групи“.

За оглядом служби новин відбулася зустріч з ведучим програми „Чорне дзеркало“ Євгеном Кисельовим, який надав 10 хвилин з свого напруженого графіку для розмови з китайськими колегами і сказав: „Мине ще декілька десятиліть і основним носієм телебачення стане дуже швидкий і загальнодоступний інтернет. Відповідно, класичне телебачення буде видозмінюватися, пристосовуватися. Тобто всі будуть дивитися телебачення через інтернет. Але сьогодні вирішальну роль усе ж відіграє традиційне телебачення. І приклад сусідньої Росії це дуже переконливо продемонстрував. Газети і журнали не змогли нічого протиставити державним телеканалам, які згуртували виборців навколо Путіна“.

Гості з Китаю відвідали службу новин телеканалу „Інтер“. (Фото: Олександр Вівчарик)

Посол США відвідав Одесу

Михайло Саакашвілі (зліва) та Посол США в Україні Джефрі Паєт в Одесі. (Фото: Сергій Горицвіт)

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Прес-конференція голови обласної адміністрації Михайла Саакашвілі та Посла США в Україні Джефрі Паєта відбулася під час триденного перебування дипломата 5-7 липня в Одесі.

Посол США відзначив: „Україна веде дві війни – це війна з Росією і проти корупції. Українська корупція страшніша за російські танки. Я дуже хотів відвідати Одесу, тому що це місто, де проходить друга лінія фронту. Американська сторона повністю підтримує антикорупційну атаку, яка нині здійснюється в Одесі“.

Дж. Паєт повідомив, що уряд США погодився надати фонди новій команді М. Саакашвілі.

Офіцери поліції з рідної для Посла Каліфорнії тренуватимуть нових патрульних поліцаїв.

В ході візиту досягнуті домовленості про допомогу американців у реформуванні роботи Центру адміністративних послуг, який почне діяти у жовтні. М. Саакашвілі звільнив всіх працівників Відділу внутрішнього аудиту і Управління взаємодії з правоохоронними органами і протидії корупції.

„Ми разом з Посольством США працюємо над тим, щоб відбулося якісне становлення Центру адміністративних послуг, де одесити швидко будуть отримувати всі довідки, дозволи, ліцензії. Досі за видачу цих документів від людей вимагають хабарі“, – зазначив М. Саакашвілі.

Вівці стали на захист Гніздовського

Марія Прокопенко

КИЇВ. – 9 липня на огорожі Національного художнього музею України з'явилася оригінальна інсталяція – отара з 34 овечок, яких намалювали мистці і відвідувачі музею. Вона замінила вивіску виставки „Яків Гніздовський“, яку 3 червня зняли працівники комунального підприємства „Київреклама“ (детально про це – у „Свободі“ від 17 липня).

Мистецький марафон „Вівці. Свобода!“ тривав п'ять годин. За цей час 30 художників разом з дітьми намалювали 38 чорно-білих овечок. Інсталяцію розмістили на паркані музею як запрошення на виставку „Яків Гніздовський“, що триває до 23 серпня. Решту відправлять київським чиновникам, щоб нагадати про конфлікт навколо вивіски.

Ідею оригінальної акції подав художник Олександр Ком'яхов. Задум „підказав“ сам Яків Гніздовський, який часто малював овець. За основу інсталяції взяли гравюру Я. Гніздовського „Вівці відпочивають“. Овечок, зроблених під час акції, розташували як на цій роботі, а силуети тварин повторюють контури персонажів гравюри.

До мистецького марафону долучилися усі охочі.

Але у ніч з 16 на 17 липня з території музею інсталяція у вигляді отари овечок зникла. Працівники музею були змушені звернутися з відповідною заявою до міліції. За останні два місяці це другий об'єкт на паркані, який втрачає музей. Першим стала музейна вивіска з повідомленням про назву виставки та її дати.

(„День“)

Оригінальна інсталяція – отара з 34 овечок. (Фото: Григорій Губський)

АМЕРИКА І СВІТ

Російський шпигунський корабель

КАЛІНІНГРАД. — Під час відзначення Дня Военно-Морських Сил на параді 26 липня Росія урештє модерний шпигунський корабель який буде передано до Північної Фльоти. Присутнім на церемонії був Президент Росії Володимир Путін. Корабель „Юрій Іванов“ буде спостерігати за протиракетними системами США, які знаходяться на американських військових кораблях. Впродовж наступних кількох років всі чотири фльоти російських ВМС матимуть подібні кораблі. Москва вважає американські системи протиракетної оборони постійною загрозою для своїх ядерних систем. Російські ВМС перебувають в центрі уваги В. Путіна у його намаганнях змодернізувати збройні сили. Від часу розвалу Советського Союзу, ВМС Росії занепадали і вже не є потугою на міжнародних водах. („Москов Таймс“)

Відмічення 600-ліття історичного бою

АДЖІНКОРТ, Франція. — Славетна битва між французькими та англійськими військами відбулась в Аджінкорті у північній Франції у 1415 році. Цей бій, який закінчився перемогою Англії, став зворотним пунктом так званої Столітньої війни між обидвома країнами. 25 липня понад 800 осіб взяло участь у відтворенні цієї битви, яка відбулася на цьому історичному місці. Христофе Гіліот, директор Центру Середньовічної Історії в Аджінкорті, сказав, що імпреза відбувається для „відмічення дружби між Францією та англійцями“. („Асосієйted Прес“)

Ісламські екстремісти вбили 15 осіб

МОґАДІШУ. — В столиці Сомалії, Моґадішу, 27 липня вибухнула сильна бомба, яка спричинила смерть 15 осіб. Відповідальність за цей злочин несе ісламська екстремістська група аль-Шабаб. Бомба завдала поважної шкоди головному готелю країни, а також знищила десятки домів поблизу. Серед загиблих є дипломат з Кенії. („Асосієйted Прес“)

Розвідка і анексія Криму

ВАШІНГТОН. — Шей Гершковіц, директор аналізи приватної стратегічної консультуючої фірми Вікістрат, розповів газеті „Вашінгтон Таймс“, що російська воєнна анексія Криму була одним із трьох сценаріїв, які успішно передбачала його фірма після президентських виборів в Україні минулого року. Газета пише, що високий американський урядовець сказав, що однією з причин чому розвідка США не побачила наперед російської воєнної операції проти Криму, була компромітація електронічного збору інформації американським контрактором-ренегатом Національної Агенції Безпеки (НСА) Едвардом Сновденом. Дізнавшись про шпигунські засоби НСА, російські війська змогли перевести інвазію Криму, не алярмуючи електронічних спостерігачів. Серед клієнтів Вікістрату є Пентагон, Командування США над Тихим Океаном, і Военно-Повітряні Сили Франції та Великобританії. („Вашінгтон Таймс“)

Впіймали грабіжника, який став актором

ОЛІМПІЯ, Вашингтон. – Поліція затримала розшукуваного банківського грабіжника-втікача після того, як він знявся у головній ролі у фільмі жахів. 44-річний Джейсон Стейндж зіграв роллю під своїм іменем у малобюджетному фільмі „Марла Мей“. Його фото з'явилися в місцевій газеті, яка написала про фільм. Поліція упізнала розшукуваного чоловіка та арештувала його 24 липня в ресторані поблизу знімального майданчика. Дж. Стейндж визнав свою провину в збройному пограбуванні банку в 2006 році. Він отримав майже 10-річний термін ув'язнення. Минулого року він втік з закладу тимчасового перебування. Поліція видала наказ на його розшук. Продюсер фільму Брендон Робертс сказав місцевій газеті „Нюс Трібюн“, що Дж. Стейндж був талановитим актором, якому симпатизували інші актори та знімальна група. За його словами, сценарій фільму переписали, аби він підходив під виконавця ролі лікаря. За його словами, актор дуже успішно пройшов проби. Фільм з участю Дж. Стейнджа вийде наступного року. (Bi-Bi-Ci)

Росія боїться трибуналу

На 27 липня призначене голосування Ради Безпеки ООН про створення трибуналу ООН для покарання винних у катастрофі маляйзійського літака 17 липня 2014 року. Провести трибунал закликали Малайзія, Україна, Австралія, Нідерланди і Бельгія. Здавалося б, усім зрозуміла потреба покарати зловмисників, які вбили майже 300 безневинних пасажирів і летунів цивільного літака під час війни Росії на сході України. Проте саме Росія і тільки Росія розпочала шалену кампанію проти створення трибуналу. Кампанія триває за обставин, коли та ж Росія заперечує свою участь у війні в Україні, подаючи світові ряд брехливих вигадок Володимира Путіна про появу на війні російських добровольців, які ніби придбали собі зброю у крамницях.

Якщо Росія не воює в Україні, то який сенс мають її заперечення проти трибуналу? Збитий ракетою літак не був випущений в Росії і не належав Росії. В літаку не було громадян Росії. Літак не збили над Росією. Чого ж так занепокоївся В. Путін? Чому представник Росії в ООН Віталій Чуркин привселюдно заявив: „Цивільні літаки гинули й раніше, але ніколи міжнародних трибуналів не створювали, судових розглядів не проводили“?

Причини кремлівської тривоги очевидні: увесь світ і так знає, що пасажирський літак збили сепаратисти російською ракетою під командою російських фахівців. Але поки це знання не закріплене у висновках слідчої комісії і вироку трибуналу, у Росії виникає нагода вигадувати власні версії трагедії і заперечувати власну участь у ній. Цією нагодою активно користуються Кремль і його пропагандистські служби.

Трибунал може усе поставити на свої місця, назвати винних. І так зіпсована репутація Росії у світі впаде на самісіньке дно, як і репутація В. Путіна, особливо в самій Росії, де вже не зможуть приховати вирок трибуналу. Досі В. Путін усе більше звеличувався в очах свого народу: переміг у війнах проти Чечні та Грузії, політав з птахами-журавлями, проїхав трасою Далекого Сходу у вітчизняному авті, знайшов грецьку амфору на дні моря, врешті приєднав Крим і ледве не переміг „київську хунту“ на сході України. І раптом сталося, що його люди необачно збили чужинський літак з мирними людьми. Тепер на злодієві шапка горить і злодій мусить боронитися будь-якою ціною. Висновки комісії прочитали б і забули, а вирок трибуналу матиме для Росії дуже неприємний вислід.

Голосування щодо трибуналу ще не означатиме його створення, тому що Росія усе ще має право заборони у Раді Безпеки ООН і ним скористається. Але це буде ще один крок до того, щоб державі-агресорові вказати їй справжнє місце у світі.

На випадок провалу створення міжнародного трибуналу з розслідування катастрофи літака, Україна розглядає можливість створення суду відповідно до українського законодавства. Це може бути суд в одній з країн, громадяни якої постраждали, відповідно до українського судочинства. Але постане питання видання громадян Росії для притягнення їх до відповідальності в межах іншої юрисдикції. Саме тому найбільш ефективним механізмом вбачається створення саме міжнародного трибуналу.

У наступному році Нідерланди будуть головувати в Евросоюзі, і якщо до початку 2016 року рішення щодо створення незалежного суду не буде прийняте з вини Росії, то ця держава поставити питання щодо збільшення тиску на Росію, щоб добитися створення трибуналу.

ІСТОРІЯ

Як виникло привітання „Слава Україні!”

Петро Содоль

Привітання „Слава Україні!” ми чуємо від Президента України, членів Кабінету міністрів та керівництва Верховної Ради. Усюди його чути. А присутні, чи то військова частина чи депутати Верховної Ради чи група громадян, відповідають гучним „Героям слава!”.

І це вітання можна почути не тільки на урядових чи офіційних зібраннях. Наприклад, під час конкурсу пісень „Голос країни” на телебаченні дівчина з Ужгорода після виконання пісні „Пливе кача” несподівано сказала: „Слава Україні!”, а всі чотири судді без вагань хором відповіли „Героям слава!”. Тоді це прозвучало так органічно, наче вони так вітаються все своє життя. Або випадок у Іспанії, відзнятий на відео в одному містечку, де перебувають українці на заробітках. Один українець на вулиці привітався „Слава Україні!” з продавцем східної зовнішності. А той, скоріш за все араб, відповів „Героям слава!” з виразом задоволення на обличчі.

У закордонного туриста в часі відвідин України може склалось уявлення, що таке вітання в Україні завжди було. Сьогодні важко повірити, але ще два роки тому такі вітання можна було почути, в основному, в західних областях і тільки на громадських зібраннях, патріотичних зустрічах чи у молодіжних таборах. Але майже ніколи на офіційних церемоніях чи засіданнях. А тим більше не при війську. І це в часи формування незалежної української держави від 1991 до 2013 року.

А в часи СРСР за такі привітання зазвичай арештовували, кидали в тюрму чи концтабори і відправляли на схід чи в Сибір. Ці звичні сьогодні чотири слова мали і мають особливе значення. І тому, коли на третьому Майдані (грудень 2013-лютий 2014) в Києві ці слова почали лунати частіше і гучніше, то в Москві одразу зрозуміли, що українці пробудились з довгого і глибокого сну.

Спочатку спецслужби Росії руками місцевих зрадників застосували вогнепальну зброю на Майдані проти цивільних протестувальників. Полилась кров і з'явилися перші жертви, які пізніше отримали ім'я „Небесна сотня”. Ці події мали залакати і розігнати людей, а насправді спецслужби отримали протилежний ефект. Населення об'єдналось проти цього людиноненависницького режиму, що швидко зрозумів тодішній Президент України і ганебно втік до Росії. А керівництво в Москві прискорило давній план анексії Криму та спробувало створити „Новоросію” з південно-східних областей від Харкова до Одеси.

Всі ці махінації прикривались надуманими причинами та мітом про захист російськомовного населення України від „бандерівців” та „хунти в Києві”. Остаточного у 2014 році з допомогою збаламученого населення були створені сепаратистські республіки тільки на частині двох областей: Донецької та Луганської. В тих регі-

онах уряд України одразу розпочав антитерористичну операцію (АТО). На допомогу регулярним збройним силам України воювати пішли новостворені добровольчі батальйони, а забезпечення на себе взяли тисячі добровольців.

Коли в серпні 2014 року сепаратистів почали тіснити, то в Україну вже масово ввійшли регулярні війська Російської Федерації та без розпізнавальних знаків на техніці та без шевронів приналежності на уніформі. Від того часу відбувся ряд жорстоких боїв: Іловайськ, Донецьке летовище, Савур-Могила, Дебальцеве та інші. А в Мінську вже двічі домовлялись про перемир'я, хоча Росія та самопроголошені республіки не дотримують свого слова.

Неоголошена війна з сусідом існує та продовжується. Саме тому ці чотири слова (Слава Україні! Героям слава!) тепер вживаються частіше і без всяких законів чи указів. Хоча сенс цих слів і звідки вони походять знають одиниці.

Для розуміння потрібно заглибитись в нашу історію та згадати наше минуле. Наш народ, який жив віками в гармонії з природою у селах та на хуторах був релігійним. Тверда віра в Бога мала завжди на наших теренах особливе значення. Тому традиційним привітом були слова „Слава Ісусу!”, а відповідь „Слава навіки!” або „Навіки слава!”. Також вживається, наприклад, в релігійній пісні „Слава Богу, заспіваймо ...”. Чи навіть у деяких висловах як „Слава Богу, що то все сі скінчило” та подібних. Ужиток слова „Слава” серед українців був досить поширений.

Привітання „Слава Україні!” почали, мабуть, приватно уживати десь на початку ХХ ст., але часткового публічного поширення набрало як привітання серед військових армії Української Народної Республіки під час перших визвольних змагань у 1917-1921 роках. Це була ініціатива окремих командирів, бо офіційної директиви від уряду не було. На збірках військових відповідь хором могла бути „Слава, слава, слава!” або щось інше. До прикладу могло бути „Козакам слава!”.

Відомо, що вже після війни, у 1925 році, в Чехії, збори українських студентів-націоналістів та ветеранів війни вирішили між собою вживати привіт „Слава Україні!” і відповідь „Героям слава!”.

Згодом між націоналістами були ще інші варіанти привітів, але остаточно під час II Великого Збору Організації Українських Націоналістів (бандерівців) у Кракові окремою постановою від 4 квітня 1941 року формально затверджено: „Обов'язуючі слова повного привіту: „Слава Україні” відповідь „Героям слава!”. Цілком закономірно, що цей привіт та відповідь були вживані підпіллям ОУН від 1941 року, а від 1943 року це поширено на УПА. Отже, таким чином ці слова і увійшли в народну пам'ять.

Ці чотири слова кожному, хто знає правдиву історію України, нагадують про довголітню та героїчну боротьбу ОУН та УПА. В цій боротьбі, в якій не

(Закінчення на стор. 12)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Листи стали джерелом до вивчення історії

Не часто знаходимо зразки епістолярної літератури на сторінках української публіцистики. Востаннє мені пощастило познайомитись з нею в річнику „Український літературний провулок” (т. 14, 2014 рік), що вийшов до 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка в польському місті Любліні, тож кілька слів про цю публікацію.

Альманах присвячений творчості українських письменників у Польщі. Перший випуск його вийшов 2001 року. Основна мета – представляти діяльність українського літературного середовища в Польщі та популяризувати поезію та прозу українських творців. У 14-му числі альманаху поміщено, як і годиться, ювілейні матеріали – поезії Т. Шевченка та статтю Тадея Карабовича „Переклади творів Тараса Шевченка польською мовою”. Друкується також поезія, проза та переклади Івана Златокудра, Мілі Лучак, Івана Киризука, Т. Карабовича, Юрія Гаврилюка, Остапа Лапського та інших. Цікавий своїм змістом і розділ рецензій, критики та літературознавчих оглядів, у якому друкуються статті Володимира Пилиповича, Івана Гребінчишина, д-ра Луки Луціва, Віктора Ярчука, Михайла Лесіва, Ігоря Котика і Войцеха Руга.

Однак, мене найбільше зацікавив матеріал Ярослава Грицьков'яна „Із епістолярної спадщини Лева Геца. Листи до Мирослава Трухана (1965-1971)”. Такий зразок епістолярної літератури не зустрічається часто. Для тих, хто цікавиться життям українців у Польщі після Другої світової війни – це щира історична розповідь українського інтелігента й патріота Л. Геца у листах до свого співвітчизника М. Трухана. Перший жив у Кракові, другий – у Щеціні. Для тих, хто знав тих людей особисто, їхнє листування напевно вносить багато нового й цікавого, що дозволяє пізнати не лише їх, але й середовище, в якому вони жили, пізнати думку мистця про окремих людей-сучасників.

Л. Гец – маляр, графік, засновник музею „Лемківщина” в Сяноці та професор Краківської академії мистецтв, був однією з найважливіших постатей української інтелігенції в Польщі. Народився у Львові 1896 року, брав участь у польсько-українській війні. У трагічному відчаї репресій 1953 року, Л. Гец і його дружина Анна вирішили позбавити себе життя. Його врятували, а дружина померла. Однак, стеження за „ворожою” діяльністю професора продовжувались.

М. Трухан (1925-2011), вчений-інтелектуал, публіцист, просвітитель, меценат і патріот, який все своє життя присвятив національному самоусвідомленню українців і приналежності їх до рідної землі, хоч народився в Білорусі. Він організатор українського культурного життя на терені Щеціна, ініціатор літературних вечорів, був ініціатором багатьох контактів з закордонними діячами. 20 лютого 1963 року М. Трухан був арештований і засуджений за розповсюдження „націоналістичної” літератури до позбавлення волі. Скориставшись з відвідин Німеччини, 1976 року залишився в Мюнхені, де здобув звання доктора права і суспільних наук. Захистив і опублікував свою докторську дисертацію „Українці в Польщі після Другої світової війни 1944-1984”. Помер у Мюнхені після довгої недуги 9 квітня 2011 року.

Заслуга д-ра Я. Грицьков'яна в тому, що він зберіг і впорядкував листи Л. Геца до М. Трухана від першого (28 червня 1965 року) до останнього (22 вересня 1971 року). Серед них 30 листів, надісланих у закритих конвертах і 32 поштові картки з відкритим текстом. Листи писалися з урахуванням всюдисущої цензури. Л. Гец і М. Трухан зосереджувались на проблемах громадської національної свідомості та культурних і суспільних інтересах української національної меншини в Польщі.

Л. Гец інформував М. Трухана про українську проблематику в Кракові, про визначних краківських поляків, причетних до українських справ і про українських художників Кракова, а найбільше розповідав про себе, свої контакти з Україною, гостей з Батьківщини та країн Заходу, які відвідували його в Кракові, а він радів їм і гостинно приймав.

Важливим напрямком листування є крайні оцінки, осуди, на які зважувалися, як слушно пише Я. Грицьков'ян у передмові, лише одиниці. Він ганьбив своїх краківських земляків, які цуралися свого роду, зокрема проф. Володимира Годиса та художника Юрія Новосельського, а різьбяря Григорія Пецуха ганьбив за те, що той не дозволяв синові служити в українській церкві. Л. Гец гостро критикував також багатьох польських письменників за українофобію та спотворення правди про Україну.

Самозрозуміло, що оцінка людей і подій, що подаються в листах, суб'єктивна, але, як пише Я. Грицьков'ян, це живий інвентар фактів, поданих не без гумору.

Епістолярна спадщина Л. Геца – це джерело до вивчення історії українського культурного процесу 1960-их років у Польщі.

Микола Дупляк,
Сиракюз, Нью-Йорк

До милої зустрічі на Союзівці!

70-ий з'їзд колишніх таборовиків, школярів і гімназистів семи таборів для переміщених осіб відбудеться 14-16 вересня на Союзівці. Координатором зустрічі буде Ігор Сохан. Про ближчі інформації можна звертатись до урядовців поодиноких таборів: Байроїту – Слави Білас і Богдана Голя; Берхтесгадену – Олі Савчук і Ярка Салдана; Зальцбургу – Сергія Сахарука; Карльсфельду – Петра Круля; Ляндсгуту – І. Сохана; Мітенвальду – Меланії Банак; Регенсбурга – Лілі Сохан.

Після воєнної хуртовини Другої світової війни заснувалися табори для переміщених осіб і в них утворилися всілякі курси, школи та гімназії. Під опікою УНРРА (United Nations Relief and Rehabilitation Administration – UNRRA). Ця адміністрація Об'єднаних Націй для допомоги та відбудови була створена у Вашингтоні 1943 року. У 1945-1947 роках вона опікувалася втікачами та переміщеними особами зі Східної Європи, організовувала репатріацію бажаних повертатися на батьківщину, а тим, що не бажали повертатись, давала захист. У 1948-1951 роках це робила IPO (International Refugee Organization) – Міжнародна організація для втікачів.

У післявоєнній, спустошеній Німеччині й Австрії життя не було легке, але гірше воно було для таборовиків, школярів, гімназистів, учителів і професорів. Звичайно переміщених осіб влаштовували в німецьких і австрійських казармах, які були збомбардовані та пошкоджені. Підприємливі українці не чекали, щоб їм хтось направляв помешкання, а самі взялись до праці. Вони утворили будівельні групи, які відремонтували квартири, шкільні та гімназійні класи та театральні залі, а молодь, хоч травмована воєнним лихоліттям, записалась до шкіл і гімназій, де учителі та професори у вельми невідрадних умовах приступили до навчання.

На початку не було підручників, кни-

жок, паперу, зошитів, олівців і пер, а роздобути їх було тяжко, бо все починалось від нуля. Коли гімназисти зупинились на роздоріжжі життєвого шляху, вони вибрали стрімку та менш втопану стежку. Вони без надії таки сподівались, дозрівали, поборювали всі труднощі, приготувались до продуктивного життя та боротьби за визволення України, до якої вони хотіли повернутись.

Щоб познайомити учнів і гімназистів із Західною культурою й архітектурою, під проводом директорів, учителів і професорів були влаштовані екскурсії до міст, церков, замків, звіринців, ботаничних садів, копальні соли в Берхтесгадені, замку Людвіка – короля Баварії, на озера Хімзее, до Альп, Альтетінгу з його панорамою Єрусалиму, музеїв, вистав картин, кінофільмів з навчальною метою та на театральні і концертні імпрези. Студіююча молодь брала участь у спортивних змаганнях, святі молоді, руханкових змаганнях, курсах сальонових і народних танців. Молодь належала до Пласту, брала участь у літніх таборах, зустрічах з іншими юнаками та ювілейному Святі Весни 1946 року біля Мітенвальду.

При школах були організовані ручні роботи, курси шоферства, різьби, вишиття, філателістичні клуби й інші. Ця щира дружба залишилась у пам'яті нашої молоді. То ж приїжджайте, дорогі друзі та подруги, зі своїми спогадами, таборовими жартами, світлинами та щоденниками, щоб у цей ювілейний рік ще раз обнятись і пригадати наше юне, бурхливе та надзвичайне життя, де ми під тягарем обставин і впливу політичних течій залишилися собою.

До милої зустрічі на Союзівці!

Замовляйте ночівлю: Soyuzivka Heritage Center, 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446. Тел.: (845) 626-5641 або soyuzivka@aol.com.

Ярослав Ликтей,
Вайтсборо, Нью-Йорк

Професори з учнями Української гуманістичної таборової гімназії в Байроїті (сидять зліва): Семен Самарський, Марія Процик, Софія Котис, композитор Іван Недільський, о. Іван Прокопович, директор Кость Кисілевський, голова Громадської ради Василь Ратич, письменник Микола Угрин-Безгрішний, Микола Остап'як і Осип Бобинський.

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Виставка „Апостол миру“ відкрилася в Чикаго

Марія Климчак

ЧИКАГО. – 17 липня Український Національний Музей відкрив виставку „Апостол миру“, присвячену 150-літтю від дня народження Митрополита Андрея Шептицького. Відкрили виставку Тамара Ганкевич та д-р Маркіян Кузич, які очолили організаційний комітет з відзначення у музеї важливої події.

16 липня, за день до відкриття виставки, Папа Франциск прийняв на приватній аудієнції кардинала Анджело Амато, префекта Конгрегації в справах святих, під час якої затвердив декрети цього відомства, які стосуються визнання чеснот кандидатів на прославу.

Першим у цьому списку був Слуга Божий Андрей Шептицький, Львівський Митрополит Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ). Отже, Митрополита від сьогодні можна в Церкві називати праведником. Для того, щоб його було проголошено блаженным, експертна комісія вивчає чуда, які були здійснені за його посередництвом.

Ця новина внесла особливе відчуття присутності духу Митрополита Андрея, апостола музейництва, який надихнув меценатів і спонзорів до благодійності, яка дала понад 19 тис. дол. для подальшої праці музею. Головними спонзорами стали Фондація „Самопоміч“ кредитівки „Самопоміч“ у Чикаго, Фондація „Спадщина“ 1-го Федерального Щадничого банку „Певність“, страхова компанія „Assurance Agency Ltd“, банк „MB Financial“, д-р Юліан Куляс та д-р М. Кузич. Їх імена та усіх інших добрідів внесені у ювілейний каталог.

Лідія Ткачук, президент музею, представила почесних гостей – Владика Ричарда Семінака, єпископа єпархії св. Миколая в США; о. д-ра Івана Кашака, священника Стемфордської єпархії Української

Учасники виставки (зліва): о. д-р Іван Кашак, меценат-музейник д-р Юрій Подлуський, Владика Ричард Семінак. (Фото: Марія Климчак)

Католицької Церкви, дослідника життя та діяльності Митрополита А. Шептицького; Генерального консула України у Чикаго Ларису Герасько; д-ра Юрія Подлуського, почесного члена виставкового комітету „Апостол миру“.

За меценатську діяльність Ю. Подлуський нагороджений грамотою Патріярха УГКЦ Святослава. Він зібрав і передав музеєві безцінні колекції фалеристики, ікон, козацької зброї, народного одягу. Уперше представлено на загальний огляд колекцію хрестів, нагород, перстенів, чаші, митрополичий жезл А. Шептицького.

Досліджуючи історію нагород, мені довелося перегорнути десятки сторінок незнаної історії, яка підтверджує чудо діянь Митрополита. Зокрема про нагрудний хрест австрійського ордена Леопольда. У вересні 1917 року імператор Карл I

у Відні влаштував величавий бенкет достойникам української Церкви після його повернення з російського полону. За відданість короні і державі, вірність своїй обранці – Церкві, Карл I вручив на знак пошани орден, який є на виставці. Інша реліквія – срібна чаша, на лицевій частині якої є гравірування з присвятою А. Шептицькому від членів парламенту.

Митрополит відстоював інтереси української Церкви та народу, був найбільшим гуманістом ХХ ст. Цей аспект діяльності детально представив о. д-р І. Кашак, розкривши психологічний портрет князя української церкви, який 44 роки правив на святоюрських престолі у Львові.

Документальна відеопрезентація з свідченнями врятованих А. Шептицьким під час гітлерівської окупації у Львові євреїв, ставить його

в один ряд з праведниками миру, вивищує як такого, що, заради спасіння одного людського життя, готовий був віддати власне. Присутні почули голос Слуги Божого та побачили його на екрані. Листування Митрополита під час перебування у Чикаго в 1920-их роках підкреслює роль батька, опікуна дітей-сиріт та інвалідів війни. Маючи проблеми із власним здоров'ям, він наважився на візитації своїх вірних в США, Канаді, Аргентині і Бразилії, побував у Білому домі, зустрічався особисто з Президентом США Вореном Г. Гардінгом.

Патріярх Святослав та Кардинал-емерит Любомир Гузар надіслали вітальні листи з архипастирським благословенням у відповідь на запрошення комітету бути почесними гостями на відкритті виставки.

Організаційний комітет працював над виготовленням інформаційних плакатів про суспільно-політичну, церковно-релігійну, філантропічну діяльність Митрополита, його роль у розвитку науки, освіти, збереженні культурної спадщини. Відомо, що Митрополит був опікуном першої в Галичині української мистецької школи. Йому завдячують своєю західноєвропейською художньою освітою декілька поколінь українських мистців. Експозиція включає маловідомий портрет Митрополита А. Шептицького пензля Модеста Сосенка (1913), роботи „Собор св. Юра“ Михайла Мороза (1932) та Любослава Гуцалюка (1966), малюнок Осипа Куриласа „Ісус Христос між українськими дітьми“ (1928) з особистим митрополичим підписом та дозволом до друку, сучасну портретну графіку Василя Лопати.

Цілісність експозиції доповнюють молитовники, стародруки, твори Митрополита, видані у різні роки. Виставка триватиме до 30 серпня.

Володимир В'ятрович виступив в Нью-Йорку

Степан Качурак

НЬЮ-ЙОРК. – 8 липня в залі Українського народного дому відбулася зустріч голови Українського інституту національної пам'яті д-ра Володимира В'ятровича з українською громадою Нью-Йорку. Д-р В. В'ятрович прибув до США зі своєю дружиною Яриною на запрошення Головної управи Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) для виступу з головною промовою у цьогорічному відзначенні Свята Героїв на сумівській оселі в Еленвілі, Нью-Йорк.

Після відзначення свята д-р В. В'ятрович виступив з лекцією у виховно-вишкільному таборі, після чого прибув до Нью-Йорку на зустріч з громадою та журналістами. На превеликий жаль, через велику відповідальність та обов'язки, це була єдина зустріч з українською громадою США.

Розпочав програму голова Головної управи ООЧСУ Степан Качурак, який запросив присутніх вшанувати пам'ять героїв, які віддали своє життя за незалежність України хвилиною мовчанки. Прозвучала пісня „Пливе кача“. С. Качурак запросив

настоятеля православної катедри св. Володимира митрофорного протоеврея Володимира Музичку провести молитву за всіх героїв України.

Українська громада заслухала доповідь „Декомунізація в Україні“ талановитого науковця – історика, публіциста, дослідника історії визвольного руху, відповідального редактора виставки „Укра-

їнська Повстанська Армія – історія нескорених“, голови вченої ради Центру досліджень визвольного руху, редактора наукового збірника „Український визвольний рух“, колишнього директора Архіву Служби безпеки України, діючого голови Українського інституту національної пам'яті.

9 квітня Верховна Рада України

Під час зустрічі (зліва): Роксоляна Галичанівська, Наталка Качурак, Володимир В'ятрович.

ухвалила чотири декомунізаційні закони про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ ст., про увічнення перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму, про засудження комуністичного і націонал-соціалістичного тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки. Ці закони вступили в дію 21 травня 2015 року.

В даний час в Україні знесено 500 пам'ятників Ленінові, а ще залишається 1,200. Заплановано до кінця року переназвати всі населені пункти, які були названі іменами злочинців тоталітарного режиму.

Після доповіді були виступи та запитання, на які історик дав вичерпні відповіді.

На закінчення С. Качурак запросив присутніх заспівати гимн України.

Зустріч спонзорували Головна управа ООЧСУ, Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива в Нью-Йорку, Українська Федеральна Кооператива в Рочестері, український часопис „Національна Трибуна“ та „Радіодомівка“.

Свято Героїв відзначили на оселі СУМ

Анна Томчук

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – 5 липня українська громада урочисто відзначила Свято Героїв на оселі Спільноти Української Молоді (СУМ). За давньою традицією кожного року це свято організовує Головна управа Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ).

Представники українських громадських організацій з прапорами та вінками святковою ходою пройшли до каплички св. Архистратига Михаїла, збудованої в пам'ять жертв Акції „Вісла“. Біля каплички голова Крайової управи СУМ Юрій Микитин, голова Головної управи ООЧСУ Степан Качурак та юні сумівці Ксеня Качурак, Марійка Семчук і Орест Волощук привітали хлібом і сіллю Владика Павла Хомницького, який відслужив архиерейську Службу Божу і панахиду за всіх героїв України, які відійшли у вічність впродовж визвольних змагань та нинішньої боротьби проти загарбників з Росії.

Після панахиди відбулося освячення прапора виховно-вишкільного табору „Герої України“ ім. Алли Горської. Ю. Микитин привітав присутніх та передав ведення С. Качуракові, який запросив вшанувати Героїв України хвилиною мовчанки. Прозвучала пісня „Пливе кача“ у виконанні таборовиків під музичним керівництвом Богдани Волянської і з супроводом на гітарі Максима Лозинського.

С. Качурак привітав гостей з України – голову Українського інституту національної пам'яті д-ра Володимира В'ятровича і його дружину Яріну Ясиневицю, В'ятрович та численних гостей з США, зокрема президента Українського Народного Союзу Стефана Качарая, який прибув з дружиною Святославою та скарбником УНСОЮЗУ Ромою Лісович, Орією Паславською – матір Героя України Маркіяна Паславського.

Полковник Михайло Кириленко прочитав привіт від Постійного представника України при ООН Посла Юрія Сергеева.

С. Качурак у своєму виступі закликав стати на захист української нації, шанувати українські традиції, ніколи не забувати наших героїв. В. В'ятрович виступив з головною промовою про найголовніші етапи історії України.

Виховно-вишкільний табір заспівав Гімн Українських Націоналістів. Вірш „В жалобі тихій“, який написала Оксана Глущак, прочитала Юля Варицька. Вірш невідомого автора „Він помирав у мене на руках“ виконала Юля Лозинська, а вірш Анастасії Бондаренко „Незломлена воля твоя, Україно“ читала Христина Чижевська. Завершили таборовики виступ піснею „Повертайся живим“ під керівництвом Б. Волянської у супроводі М. Лозинського.

С. Качурак оголосив перелік організацій США, Канади, України, Австралії та Аргентини, які надіслали привіти на свято, зокрема від Верховної Ради України, Світового Конгресу Українців, Українського Конгресового Комі-

тету Америки, Генерального консульства України в Нью-Йорку, Ліги Українців Канади, ряду церковних об'єднань.

Відновлений 41-ий відділ ООЧСУ з Брукліну чисельно брав участь у Святі Героїв, а також впродовж сумівського фестивалю „Надія є“.

Після концертної програми С. Качурак провадив урочистим покладанням вінків до пам'ятників загиблим героям. Він запросив хорунжих – юних сумівців до підняття прапорів США та України. Гімни обох держав виконав відомий оперний співак Стефан Шкафаровський.

На закінчення С. Качурак подякував Владиці П. Хомницькому за його молитви, команді табору на чолі з Христіною Кобилецькою та Дмитром Ленчуком, адміністраторів оселі СУМ Андрієві Стасіву та Ю. Микитину за співпрацю. С. Качурак закриття святкової зустрічі привітом: „Слава Україні!“, на який присутні відповіли: „Героям слава! Україна – понад усе! Слава нації – смерть ворогам!“.

Львівською кавою частували в Нью-Йорку

Левко Хмельковський

НЬЮ-ЙОРК. – 16 липня львівська кав'ярня запросила гостей на вечір в Українському Народному Домі Нью-Йорку. На столиках сяяли свічечки, на стінах були архівні світлинки старого Львова, безперервно показували фільм про невідомий Львів. Був також столик з минулого, на якому лежала фестивална газета „На каву до Львова“.

Львівська чорна кава у білих філіжанках негайно запарувала на столиках. На запрошення організаторів чимало гостей прийшли в одягу 1930-их років. Ресторан „Веселка“ мав бару з напоями і приготував українські страви.

У радянські часи мені випало чимало подорожувати в СРСР. Світлим спомином залишилися відвідини кав'ярень в балтійських містах Таллінні, Вільнюсі, Ризі. Кава тоді була дефіцитом і її пили лише чиновники з комуністичної номенклатури та підконтрольні КГБ люди, які мали зв'язки з закордоном. Особливо елітною була розчинна кава.

Львівська кава мені не запам'яталася, хоча саме Львів після Відня став джерелом поширення кави в усій Європі. Раніше турки частували кавою короля Яна Собеського і гетьмана Богдана Хмельницького. Саме від турків дісталися львів'янинові Юрієві Кульчицькому після перемоги під Віднем у 1683 році 300 мішків трофейної кави і він став частувати нею народ у Відні і Львові. Йому вдячний Львів поставив пам'ятник і заснував щорічне свято „На каву до Львова“.

У 1937 році винайшли чорну каву-есpresso, Варшава впровадила чорну каву з пінкою. Але більшовики надавали перевагу ідальням громадського харчування, у яких чорна кава була неприйнятною. Взагалі її вважали буржуазним напоєм. Може, тому мені не запам'яталася кава у Львові в радянські часи.

Вечір „Львівське ретро“ організували до 100-річчя з дня народження композитора Богдана Весоловського Українська Американська Координаційна Рада, Український Народний Дім і продюсер Алекс Гутмакер у співпраці з громадською організацією „Разом“. Гости заплатили за частування і виручені гроші стали їхньою пожертвою для військового медичного шпиталю у Львові.

Ведуча вечора Марія Сорока у сценічному образі казкової Мальвіни представила гостям керівника відділу культури і мистецтв Управління культури Львівської міської ради Оксану Челепіс, яка розповіла про львівських батярів, ілюструючи розповідь численними архівними світлинами.

Назва „батяр“, ймовірно, походить від угорського „betyar“, що означає особу, яка має дивні погляди і робить непередбачувані вчинки.

Оксана Челепіс розповіла про львівських батярів

Львівські батяри виникли на Личакові та у парку „Погулянка“, який був центром львівських розваг. Батяри набули кумедних і романтичних рис. Їхнім гаслом був заклик: „Любити Львів, любити жінок і любити жартувати“. Поширилися їхня мова — львівська гвара (балак) та батярські пісні.

У 2008 році міська влада запровадила День львівських батярів, що відзначається 1 травня під гаслом „Батяри всіх країн, об'єднуйтесь!“.

На вечорі показали також фільм „Скарби Солом'яного двору“, який створив до 140-річчя славетної співачки Соломії Крушельницької А. Гутмакер. Фільм розповів про Музично-меморіальний музей С. Крушельницької у Львові, розташований в колишньому будинку співачки, який вона купила у 1903 році. С. Крушельницька була власницею триповерхового будинку до 1939 року, коли його відібрали більшовики. Тепер в музеї діє також відділ співачки Квітки Цісик.

Потім у коло вийшли відома українська співачка, ведуча програми на телеканалі „МаксіТБ“ киянка Лена Штефан, лауреат конкурсу і голос всеукраїнського туру пам'яті Вітні Гюстон, учениця оперної зірки Євгенії Мірошниченко. Вона шість років була солісткою Українського народного хору ім. Григорія Верьовки, у 2012 році записала перший альбом „Любов і обман“. Після смерті В. Гюстон організувала туру її пам'яті в Україні. Відбулися концерти в Києві, Донецьку і Одесі. Солостка була учасницею ряду закордонних українських музичних імпрез. Сильний, яскравий голос Л. Штефан зачарував гостей вечора. Вона співала також особисто для директора народного дому Андрія Ластовецько-

го, якого гості вітали з днем народження.

До фортепіанна сів А. Гутмакер, який на вечорі представляв також благодійний проект „Незабутня Квітка“. Він співав під власний акомпанімент пісні Б. Весоловського, розважав гостей дотепними одеськими жартами, а також провів конкурс гостей на найкращий ретро-одяг. Його переможці дістали запрошення на вечерю в ресторані „Веселка“.

А. Гутмакер згадав теплим словом участь Посла України в Канаді Ігоря Остаха у поверненні в Україну спадщини Б. Весоловського. Блискуче виконали аргентинське танго Ангеліна Бойко та Ігор Мельник. Спонзорували вечір д-р Майкл Фулмес, ресторани „Веселка“ та „East Village Restaurant“, „М'ясарня Бачинського“, Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“.

Серед гостей було чимало колишніх львів'ян, але не тільки вони відчували на вечорі романтику і смак чорної кави – цього духу старого міста Лева.

Солостка Лена Штефан. (Фото: Левко Хмельковський)

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined

Age	Male	Female
0	\$205	\$200
2	\$240	\$235
4	\$285	\$280
6	\$345	\$340
8	\$435	\$405
10	\$565	\$560

Annual premium for \$5000 policy.

* Not available in all states.

PREPAY and SAVE!

The Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General information – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

For instant quotes call

888-538-2833

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ

**НОВІ КОРОТКІ
ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ
ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ**

Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 4 тижні

- Доставляємо літаком або кораблем в країни СНД
- Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
- Доставка листів та пакунків з рук в руки
- Забираємо пакунки з дому

**25 РОКІВ
КОМПАНІЯ НАДІЙНО
СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ**

- Доставка пакунків та вантажів з України в США
- Відправка автомобілів в контейнерах
- Розмитнення вантажів в Україні
- Професійна упаковка

ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:

www.Meest.us

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:

1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ

АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

Україна пам'ятає князя Володимира Великого

15 липня виповнилося 1,000 років з дня смерти великого князя Київського Володимира, хрестителя Київської Русі, наймолодшого сина київського князя Святослава Хороброго від коханки-ключниці Малуші, онука київської княгині Ольги, батька київського князя Ярослава Мудрого. Канонізований Східньою Церквою як рівноапостольний святий. Нижче вміщено дві статті, які надійшли до „Свободи“ з приводу цієї річниці.

Князь Володимир – волинського роду

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Як відомо, земне життя Володимира Великого закінчилося в Берестовецькому палаці під Києвом. А де і коли почалося, залишається таємницею. З приводу місця його народження існують різні версії. Одна з них – про село Будятичі (раніше – Будятине) на Волині. Активним дослідником цієї гіпотези став д-р Петро Кралюк, один із найактивніших українських вчених-істориків, письменник, проєктор Національного університету „Острозька академія“. Він дослідив Никонівський та Устюзький літописи, які називають поселення „Будятине весі“. Саме туди княгиня Ольга відіслала князеву матір Малку (Малушу). Із цього ж літописного повідомлення випливає, що село („весі“) Будятине належало княгині Ользі.

У Києві Володимир спочатку мав проблеми з місцевими християнами, Вони фактично стали його ворогами. Тому князь спробував відновити в Києві поганські культи. Проте через вісім років Володимир звернувся до християнства. Не останню роль могли відіграти спогади дитинства, коли майбутній правитель Русі міг ознайомитися з християнством, яке мало поширення в західній Волині.

І чи випадково, що через чотири роки після хрещення киян Володимир заснував одну з перших єпархій Русі саме на теренах Волині? Йому також приписують побудову тут декількох храмів. З князем пов'язують і заснування стольного града Волині – міста Володимира (нині Володимир-Волинський), названого на його честь.

Волинське походження князя можуть засвідчувати також його військові походи. Ставши київським князем, він 981 року здійснив перший похід у волинському напрямку – завоював Перемишль і Червенські міста. Останні знаходилися на Побужжі – поряд з малою батьківщиною Володимира. У 983 році він воював проти ятвягів, що мешкали на Поліссі й часто своїми походами докучали волинянам. Кампанії Володимира проти сусідів волинян – білих хорватів, предків галичан – теж, напевно, варто пояснювати волинським епізодом у його житті.

Як бачимо, князь приділяв багато уваги приєднанню сусідніх до Волині територій, намагаючись зробити цей край безпечним для життя. Усе вищезгадане у своїй сукупності дає підстави говорити про волинське походження видатного правителя Київської Русі.

Пам'ятник хрестителю Русі князю Володимиру в Зимненському монастирі.

Церквиця на теренах Зимненського монастиря, де молився князь Володимир. (Фото: Євген Цимбалюк)

У бібліотеці вели мову про князя Володимира

Учасники зустрічі в бібліотеці.

Володимир Рожко

ЛУЦЬК. – 14 липня у Волинській обласній бібліотеці ім. Олени Пчілки відбулися круглий стіл і презентація виставки „Володимир Великий – воїн, розбудувник, святий України“.

Автором цього заходу була завідувача відділом краєзнавчої роботи бібліотки Алла Понагайба. Вона розповіла про окремі сторінки з життєпису великого князя, а з допомогою електронних засобів ознайомила гостей з місцем народження князя – селом Будятином на Волині, а також показала інтерв'ю з львівським дослідником Юрієм Дибом.

Історик-архівіст Володи-

мир Рожко виступив з доповіддю „Святкування 250-ліття хрещення Русі-України у Волинській єпархії в документальних та історичних джерелах“.

Між учасниками круглого столу відбулися наукові дискусії, обмін думками, а на закінчення бібліотекар Наталя Хомяк прочитала вірш Олександра Олеся „Хрещення Володимира Великого“.

Присутні оглянули книжкову виставку видань, присвячених Володимирові Великому, пояснення до яких фахово зробила А. Понагайба.

Директор бібліотеки Людмила Стасюк подякувала учасникам і гостям за їх внесок в заходах до знаменної дати.

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ 15-го серпня і 16-го серпня, 2015

Оселя ОДВУ ім. О. Ольжича

1230 Beaver Run Drive • Lehighton, PA 18235

(610) 377-4621 www.ukrhomestead.com

Інеса Тимочко - Дикайло
Львів, Україна

Ансамбль Казка
Schuylkill County, PA

Танцювальний Ансамбль Іскра
Whippany, NJ

традиційні українські страви, мистецькі вироби, базар
гри для дітей • плавання

Вступ

\$5/від особи – за день

\$7/від особи – два дні

діти до 14 років вступ вільний

12:00 відкриття

Субота 15-го серпня

2:00 – 3:30 PM — виступ

4:30 – 6:30 PM — виступ

8:00 PM — Забава

Неділя 16-го серпня

11:00 рано — Св. Літургія каплиці Св. Андрія

Високопреосвященний Владика Стефан Сорока

2:00 – 4:30 PM — виступ

Чи прийде...

(Закінчення зі стор. 3)

котра дружньою вже ніколи не буде і котра потребує величезних інвестицій. Краще витратити гроші, влаштувавши нормальні умови на тих територіях, котрі не пішли за „ДНР“ і „ЛНР“... І далі: „Анексія Криму й окупація Донбасу були помилкою, грубим стратегічним промахом. Він стався через те, що „колективний Путін“ вирішив, нібито вхопив Бога за бороду, і тепер йому все можна. Що Захід трохи покричить і заспокоїться, як це було після війни в Грузії 2008 року. А все пішло не так, і Путін опинився „ні в сих, ні в тих“, як і „ДНР“ з „ЛНР“ Просто ще не всі це розуміють. З часом таке розуміння прийде, і воно буде великою бідою для Путіна“.

Та покищо інтенсивні обстріли

української території засвідчують, що Росія ще не має наміру стримувати чи обмежувати терористів у їхніх злочинних діях. Вона навіть готова до ескалації конфлікту – говориться у звіті американської розвідувально-аналітичної компанії „Stratfor“, опублікованому в багатьох українських газетах.

На думку експертів, є три варіанти розвитку подій, якщо В. Путін зважиться на масштабне вторгнення в Україну. Згідно з першим, російське військо пробиватиме сухоходом коридор до Криму, і він може бути таким широким, що захопить Дніпро – головну базу водопостачання для півострова. За підрахунками „Stratfor“, „для здійснення такої операції в нинішніх умовах Росія потребуватиме до 36 тис. військових і від шести до 14 днів часу“.

Другий варіант передбачає відізування України від Чорного моря і захоплення української терито-

рії аж до Придністров'я. Для цього Москва мала б задіяти до 60 тис. війська і здійснити цей плян протягом 23-28 днів.

Третій сценарій – окупація усієї лівобережної України, але нащо Москві треба було б 260-280 тис. військових, тобто тотальної мобілізації росіян, що неможливо здійснити в таємниці від світу, зокрема від НАТО і США. Експерти з компанії „Stratfor“ певні, що жоден з варіантів у кінемому підсумку не буде для Росії виграним, і вона це розуміє.

Колишній керівник Служби зовнішньої розвідки України генерал Микола Маломуж вважає, що в найближчому часі не варто очікувати глобального збройного зіткнення з Росією. На його думку, Росія підтримуватиме тліючий конфлікт на Донбасі, щоб у цей спосіб впливати на переговорний процес і домагатися поступок від

Заходу. А такі поступки можливі, бо Київ, не знати кому на догоду, війну називає не війною, а антитерористичною операцією. Коли ж це так, то дієва військова допомога Україні була б потрактована як втручання в українські внутрішні справи.

Ще критичніший погляд на Мінські домовленості висловлює відомий громадський діяч Андрій Сенченко. Зокрема він засуджує намір української сторони демілітаризувати Широкине, звідки відступили бойовики сепаратистів, натрапивши на неочікувану для них відсіч від українців. Отак, демілітаризувати важливий пляцдарм – значить дати ворогові повернутися туди, а це ж стратегічний пляцдарм для наступу на Маріупіль. „Переговори у Мінську – це явище, близьке до капітуляції України“, – сказав А. Сенченко в інтерв'ю для телеканалу „112“ 7 липня.

Україна – від...

(Закінчення зі стор. 3)

війну за незалежність, адже імперії нікого так просто не відпускають.

Ціннісно-ментальна революція породить нову українську культуру та стрімкий розвиток людського капіталу.

Отже, ми живемо всередині трьох революцій, що тривають, і всі вони спрямовані на вихід із Середньовіччя до Модерну.

Але з Модерном маємо проблему.

Модерн, тобто сучасність, охоплений глобальною кризою: економічною, геополітичною (глобалізація завершилася, нема куди далі рухатися), ціннісною, демографічною, екологічною тощо. Віра у безконечний прогрес розвіюється, наука гальмує, суспільство споживання демонструє безпліддя, а капіталістичні механізми дають збій. Це не просто криза – це пологи народження Нового Світу. Ми не будемо називати його постмодерном, бо це слово нічого не означає: воно лише каже, що щось настає після Модерну, і так само Модерн можна було назвати пост-середньовіччям. Ми збережемо покищо назву „Новий Світ“.

Новий Світ постає у нових системах економічних взаємин, нових соціальних групах, ролях і практиках, нових цінностях та парадигмах мислення. Найбільше він проявився у Північній Європі, хоча перші його паростки з'явилися у Західній Європі та Америці ще у 1960-ті роки. В Україні цей світ залишався неспроявленим і невідомим, відкриваючись 2-3 відс. населення і спонукаючи їх здебільшого поїхати в зручніше місце для самореалізації.

Отже, ми прямуємо у світ Модерну, що вже охоплений полум'ям, і за ним народжується Новий Світ. Наша місія – увійти в цей вогонь, пройти його наскрізь і вийти з того боку у Новий Світ.

Перестрибувати при цьому не можна, адже кожен етап розви-

тку забезпечує суспільству необхідні для подальшого руху інституції та практики, а людям – цінності та парадигми мислення. Отже, наш рух має бути швидким, аби не обпектися.

Зазначимо, що Новий Світ активно проявився на Майдані та після нього у волонтерських рухах: „кравдфандинг“ та „кравдсорсинг“, принципи відкритого коду та вікі-взаємодія, дарування і спільне користування, відносини цінніші за гроші, відсутність ерархій та колективне провідництво тощо – десятки нових ідей і практик, які виходять за рамки світу Модерну з його раціональністю, капіталізмом та споживанням наввипередки.

Отже, перша місія України для світу – набути й осмислити досвід пізньої модернізації з одночасним входженням на поріг Нового Світу. Цей досвід стане в пригоді багатьом націям, що прямують до Модерну, але не досягли його. Успішна пізня модернізація – один з найбільших викликів сучасності, що стоїть перед мільярдами людей в усьому світі.

2. Питання друге: яке, власне, місце України у світі? Ким має бути модернізована Україна?

Який наш проєкт майбутнього? Зазначимо, що країни без власного проєкту майбутнього стають лише ресурсом для тих, у кого власний проєкт майбутнього є. І не лише ресурсом, але й майданчиком для розгортання їхніх проєктів, як це сталося з Україною у Першій та Другій світових війнах, коли імперії билися на території України, використовуючи її людей та багатства як ресурс.

Почнемо з того, що Імперія більше не виконує своєї функції оператора стабільності на східноєвропейському просторі. Вона перетворилася на постійну загрозу стабільності та безпеці. Стара система колективної безпеки зруйнована, а місце оператора стабільності вільне.

Це місце має зайняти новий гео-

політичний проєкт: співдружність вільних націй на противагу Імперії, Балтійсько-Чорноморський союз „від моря до моря“, що нагадує давню мрію Йозефа Пілсудського про „Інтермаріум“, але в новому геополітичному контексті.

Поліетнічний контрколоніальний проєкт, що поєднає та відкриє десятки закритих націоналізмів в єдиному просторі „поясу стабільності і модернізації“. Україна в такому контексті відіграє роль центральної точки діяльності, точки балансу та з'єднання.

Окрім того, Україна має місію демонтажу Імперії, а ще допомогти Росії у переосмисленні та переформуванні себе.

Адже саме українці свого часу допомогли створити Імперію: територію і населенням, військовою силою і сенсами існування, інтелектуально і духовно. Щоразу, як Україна виходила з цього проєкту, Імперія стояла на межі повного розпаду і тому намагалася всіма силами відновити членство України в імперській структурі.

Як співтворці імперії, ми відповідальні за утилізацію її залишків.

Отже, друга місія України – створення нового оператора стабільності у Східній Європі, що буде поясом стабільності та модернізації на противагу хаосу і розпаду. Винайдення нової контр-імперської моделі вільної співдружності націй у цій частині світу. Демонтаж і переосмислення самої Імперії.

3. Питання третє: хто, власне, це все буде робити?

Україна минулого року виглядала як типова „провалена держава“: зруйнована державна машина, нема ні армії, ні правосуддя, немає національної ідеї чи бодай якогось національного проєкту.

Такі країни зазвичай не витримують першого військового удару і розсипаються на друзки.

Чому ж ми встояли? Чому сьогодні наша сила більша, ніж торік? Будь-хто впевнено відповість:

завдяки в добровольцям, завдяки сильному громадянському суспільству.

І тут ми повертаємося до концепції модернізації. Існує два основних шляхи модернізації. Типовий європейський шлях полягає у поступовому повільному зростанні нових цінностей і соціальних практик, їхньому втіленні у нові соціальні інституції, що зростають знизу. Накопичення нового, модерного створює противагу старій політичній системі, що одного дня розв'язується революцією, кривавою або безкровною, і політична система також стає модерною, уможливаючи подальший рух.

Натомість азійський шлях є зовсім іншим. Сильна держава примусово інсталує нові інституції та практики згори, і люди вимушено переймають нові цінності, виконуючи нові для них соціальні ролі та практики.

Ми ж не маємо ні століть для поступового зростання, ні сильної держави. Натомість маємо активне громадянське суспільство, що стало рушієм змін. Не довіряючи політикам, воно саме створює нові прецеденти і практики. Країну, яка виникає внаслідок цього, можна з повним правом назвати країною „зроби сам“, „а Do-It-Yourself country“.

Таким чином, третя місія України для світу – випрацювання і перевірка нової моделі постмодерної модернізації, з активною роллю громадянського суспільства.

Зазначимо насамкінець: те, що країна пропонує світові, важливо, але набагато важливіше, що країна може запропонувати майбутньому. Відомі світові філософи й аналітики, які кажуть, що майбутнє світу народжується в Україні, не помиляються. Але все це нам доведеться робити власноруч, з мінімальною допомогою держави і політикуму, так що запасайтесь рукавичками.

(„Українська правда“, 16 травня)

Як виникло...

(Закінчення зі стор. 6)

було перемир'я і ніхто не підняв білий прапорець, тисячі загинули на полі бою, були розстріляні, повішені, закатовані чи вислані в концтабори (спершу військами Гітлера, а згодом репресивною машиною Сталіна).

Гинули не тільки бійці із зброєю в руках на полі бою, а також цивільні люди, діти, які були знищені в селах чи лісах. Це були не тільки свідомі патріоти-українці, але також російськомовне населення, єврейські громади та інші дочки і сини волелюбних народів. Не було б цих жертв, починаючи з 1941 року, а тепер і героїв сучасності, ймовірно, не було б і

України.

Списки полеглих на теренах східної України, на жаль, поповнюються. Ми, як пластуни, окремо собі згадуємо і сумуємо за відомими нашими побратимами: колишнім майором та кадровим військовим американського спецназу Маркіаном Паславським, старшим лейтенантом українського спецназу Євгеном

Подоланчуком та інструктором „Лісової школи“ Віктором Гурняком. Сучасні пластуни пішли слідами своїх попередників Головного Командира УПА Романа Шухевича та його заступників Дмитра Грицай, Олексі Гасина і Василя Сидора. Саме цих героїв ми згадуємо, коли відповідаємо „Героям Слава!“. В народній пам'яті герої не вмирають.

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

У Перемишлі святкували 80-ліття храму

Учасники святкування 80-ліття Церкви Співстраждання Пресвятої Богородиці в Перемишлі.

Анізія Путько-Стех

ПЕРЕМИШЛЬ, Польща. – Отці Василіянського чину, численне духовенство і віруючі 28 червня відсвяткували 80-ліття першого освячення церкви Співстраждання Пресвятої Богородиці і 15-ліття другого її освячення після 50-річного небуття. На відзначення приїхали священники з України, Словаччини і Польщі, а також студенти Семінарії св. Йосифа в Брюховичах з ректором, випускником Семінарії при Василіянському монастирі в Перемишлі, ієромонахом о. Йосафатом Хаймиком.

Святкування почалися з Молебня до Пресвятої Богородиці в подяці за опіку і допомогу. Вла-

дика Євген Попович відслужив Архиерейську Літургію. Співслужили протоігумен отців Василіян в Польщі Ігор Гарасим, протоігумен Словацької провінції отців Василіян о. Методій Біланчик, протоігумен Української провінції св. Миколая о. Павло Райчинець, магістер Крехівського новіціату о. Іван Майкович, ректор семінарії Й. Хаймик, намісник монастиря св. Онуфрія у Львові о. Вінцентій Пелих, ігумен Перемишльського монастиря отців Василіян о. Юліан Коваль, оо. Марко Максимів і Орест Підлипчак, економ семінарії в Брюховичах о. Юліан Хомечко.

Проповідь виголосив Владика Є. Попович. Службу Божу прикрашав співом церковний хор

під керівництвом довголітнього диригента Павла Люболича.

Після торжеств у церкві, о. Ю. Коваль запросив усіх присутніх на товариську зустріч за кавою.

15 грудня 1913 року в Перемишлі оселилися монахи-василіяни і заснували монастир та каплицю. У 1914 році постав задум побудови церкви, але в часі Першої світової війни зібрані будівельні матеріали конфіскувала австрійська армія. Побудову церкви відновлено в 1924 році. Тодішній польський уряд всіляко намагався завадити в будові. Кілька разів, на вимогу уряду, потрібно було міняти архітектурні плани, будувати церкву набагато меншою, вузькою, без бічних нав. 17 квітня 1935 року Владика Йосафат Коциловський звершив освячення нової церкви на перемиському Засянні.

На жаль, у жовтні 1945 року Служба безпеки Польщі наказала отцям Василіянам покинути свій монастир і церкву. Будівлі було призначено на потреби воєводського архіву. З храму було знято хрести, брутально зруйновано іконостас і всі розписи, розібрано зовнішні сходи і закрито вхід до церкви. У чудовій колишній театральній залі усі розписи, фрески і портрети визначних церковних та громадських діячів покрито шаром тинку. Здавалося, що церква замовкла назавжди.

Але в 1991 році Майнова комісія ухвалила віддати церкву і монастир отцям Василіянам за умови застереженням, що ще п'ять років цілий комплекс буде вживатися архівом. Щойно 25 жовтня 1996 року тодішній протоігумен Володимир Юшак, отримав вимріяні ключі до цілої обителі. Тривалий час зайняла відбудова храму.

Нині цей храм живе повнотою релігійного життя. Його надзвичайно складна історія є доказом того, що в ньому живе потужний дух самозбереження і ніким незборима воля існування всупереч недругам.

Кияни виступили в католицькому храмі

Ярослав Стех

ПЕРЕМИШЛЬ, Польща. – 22 червня ансамбль „Київські солісти” (диригент Роман Ревакович) виступив у Францисканській римо-католицькій архикатедрі з концертом камерної струнної музики. Засновником цього славного колективу був проф. Богдар Которович у 1996 році. Порівняно молодий ансамбль має великий творчий доробок в Україні і за її межами.

На концерті були виконані твори сучасних композиторів Олександра Шимко, Ігоря Щербакова, Зольтана Кодая, Євгена Станковича, Валентина Сильвестрова. Солю на флейті – Богдана Стельмашенко. Присутні на концерті мали змогу переконатися про те, що Україна посідає гідне місце у світовому вимірі музичної культури.

Київський колектив створив добру атмосферу у храмі на хвалу Богові і людям. Це важливе в наш час, коли Україні співчувають з приводу воєнної агресії, коли путінська Росія заливає простори української землі невинною кров'ю. Народ бореться і не здається ворогові. Він також молиться музикою, піснею та щирою працею і в цей спосіб синтезує своє життя на міжнародній арені.

Під патронатом Державного управління справами відбувся концерт-презентація українського мистецтва також у Варшаві. Концерти були продовженням проекту „Музичний часопис України”.

Ансамбль „Київські солісти” після концерту у Перемишлі.

Поет в Ізраїлі оспівує Україну

Світлана Глаз

КАРМІЕЛЬ, Ізраїль. – Поет Йосип Скарбовський живе в Карміелі, столиці Галилеї. Приїхав у це місто з Кривого Рогу і вирішив записати всі вірші, які народжувалися давно. Вийшло вже 11 книг про успіхи і втрати, про життя і любов. Вихід останньої книги „Нас тримає минуле в полоні” став приводом для нашої зустрічі.

Книга вийшла напередодні 70-річчя закінчення Другої світової війни і в ній багато віршів про війну, про долю євреїв у ті страшні роки. Ряд віршів написані англійською і українською мовами. Допомогали видати книгу Віо-

лета Сакович і Марія Вальдман. Обидві живуть і працюють в Умані. А ще допомагала дружина Зоя, з якою він разом майже 55 років. Зоя – майстриня солом'яних сюжетів. Стіни обвішані картинами, зроблених з соломки умілими руками Зої.

Мене зацікавила книга поезій українською мовою „Чарівна мить”, у якій йдеться тільки про любов. А, за визначенням Віктора Гюго, любов як дерево, виростає сама по собі, пускає глибоке коріння. І живе в нас, і дає наснагу нам жити, будувати будинки, саджати сади і народжувати дітей.

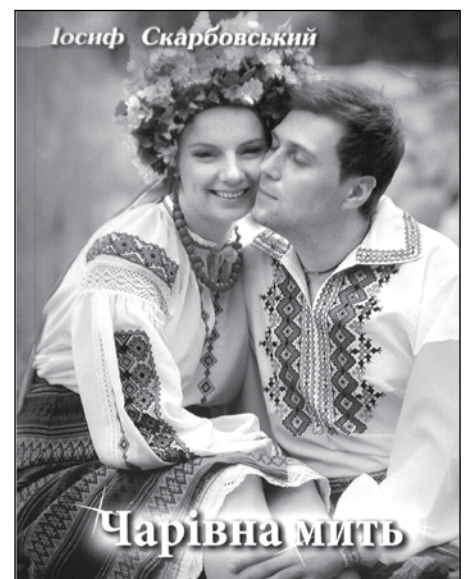
У будинку подружжя ми пили китайський чай, привезений з Китаю і говорили про поезію, подо-

рожі, Україну, де подружжя Скарбовських прожило багато років.

В поетичних збірках Й. Скарбовського є рядки про війну:

*Тебе заклинаю, Всевишній!
На грішную землю зійди,
Тебе хочуть слухати й бачить,
На поміч скоріше прийди.
Як можеш залишиш пенати,
Холодного неба спокій,
Поглянь, як воюють солдати.
Прощу тебе, їх заспокій.*

Презентація книг Й. Скарбовського відбулася 8 травня в Українському культурному центрі, і в Умані, де автор відвідав музеї, зустрівся зі студентами, єврейською громадою міста і вже запланував дві нові книги, над якими тепер працює.

Нова книга Йосипа Скарбовського. (Фото: Світлана Глаз)

В Україні... (Закінчення зі стор. 1)

Відомий український політолог, директор Агенства моделювання ситуації Віталій Бала пожартував з цього приводу: „Уявляєте, яка чудова перспектива? Україна вступає до Європейського Союзу, а „окремі райони“ (у складі України) – до путінського Євразійського економічного союзу“. Тобто це була б та форма „федералізації“, котра відвернула б Україну від проєвропейського курсу розвитку і взагалі позбавила б суверенну українську державу власної зовнішньої політики.

При цьому, за сепаратистським конституційним проектом, „держжава... забезпечує закріплення за бюджетами окремих районів з особливим статусом достатніх джерел

фінансування“. Тобто фінансову відповідальність за зруйнований сепаратистами, вкупі з московськими окупантами, Донбас мусить брати на себе Україна. Чи це не знущання над здоровим глуздом?

Який же вихід? Як відірвати руку В. Путіна від горла незалежної української держави? В експертних українських середовищах обговорюється п'ять головних сценаріїв у зв'язку з трагедією Донбасу: тотальна оборонна війна, в якій Україна, як сторона правди, переможе і вже назавжди звільниться від панівних російських впливів; відмова від Донбасу, котрий зформувався у ворожості до всього українського й інакшим вже не буде; в ім'я миру погодитися на роллю московського сателіта, хоч наперед відомо, що справжній мир між народом-завойовником і народом-рабом неможливий; залишити Доне-

цьку і Луганську „народні республіки“ у складі України, тобто заморозити конфлікт на зразок Придністров'я, Абхазії чи Південної Осетії, навіть ще в гіршому варіанті, бо в українському випадку конфлікт залишиться незгасним і час від часу спалахуватиме знов і знов; останній, п'ятий сценарій, можна назвати – „ні війни, ні миру“. Він полягає в одночасній готовності України до двох протилежних способів розв'язання кризи – дипломатичного і збройного. Тобто, не відмовляючись від переговорів, робити свою справу – зміцнювати Збройні сили України, практично зближуватися з Європою, зокрема з НАТО. А також радикально реформувати владну систему України, виводячи усе українське суспільство на новий рівень мотивації життєдіяльності. Це, очевидно, найкращий сценарій. Але він потребує від українців саме того, на

що вони, на жаль, найменше здатні – послідовності, самодисципліни, холонокровних рішень і терплячості. Час працює на Україну, українцям просто треба піти в ногу з часом.

От тільки чи підуть? Відомий український дисидент і політв'язень, президент Асоціації психіатрів України, директор Українсько-американського бюро захисту прав людини Семен Глузман сумнівається в цьому. У відкритому листі до Президента Петра Порошенка він написав, що „причиною кінця України буде не Путін“, а вперте небажання української влади реформувати країну, залишити над формально проголошеним народовладдям стару, наскрізь корумповану антинародну систему, котра врешті-решт доведе суспільство до крайньої точки кипіння, а відтак – до великої крові і до приходу нової тиранії.

Особистий приклад... (Закінчення зі стор. 2)

Друге питання: закон про декомунізацію, підписаний П. Порошенком, розрахований лише на окремі регіони, а не на цілу Україну? Власне, так і було раніше: антикомуністичні укази Л. Кравчука і В. Ющенка виконали там, де їх хотіли виконувати: на заході України. Тобто нічого не змінилося. Третє питання: децентралізація за П. Порошенком означає хаос, анархію, правовий нігілізм і втрату управління країною, коли в Києві писатимуть закони, а в регіонах на них плюватимуть, посилаючись на свої фєвдальні привілеї від Президента?

Випадок Наливайченка та інших

Щойно шеф Служби безпеки Валентин Наливайченко від антикорупційних промов перейшов до практичних дій (тінь звинувачень у корупції лягла і на „любих друзів“ П. Порошенка та його висуванців), як В. Наливайченка зняли з посади.

Показово, що в цей же самий час генерального прокурора Віктора Шокіна, незважаючи на нардєпа Сергія Ключєва, якому дали можливість спокійно втекти за межі України, не зачіпають. Начальника Генштабу генерала Віктора Мужєнка, незважаючи на всі провали і поразки, не зачіпають. А керівника відомства, яке на тлі інших силових структур виглядає найбільш пристойно, звільняють.

Відчувається, що причиною є зовсім не інтереси держави.

Чи не призведе це покарання В. Наливайченка до прикрого ефекту, коли в Україні та за її межами будуть думати, що саме П. Порошенко причетний до якихось схем і є головним гальмом антикорупційної боротьби? Це мало б трагічні наслідки для цілої країни і позбавило б нас міжнародної підтримки. Адже дуже великі підозри викликає той факт, що в Україні нині не переслідують людей, пов'язаних зі злочинами Віктора Януковича, як за В. Ющенка не зачіпали Л. Кучму та його оточєння.

Народний депутат Єгор Соболев, виступаючи з трибуни Верховної Ради, заявив, що нинішня влада уклала з владою В. Януковича „пакт про ненапад“. Нардєп Андрій Ілєнко назвав чинну ситуацію „змовою еліт“. А деякі політологи вже квалі-

фікують режим П. Порошенка як режим „Януковича-2“.

Можливо, що все, що відбувається, пов'язане з „кредитною історією“ самого бізнесмена П. Порошенка, який був одним з засновників Партії Регіонів і міністром уряду Миколи Азарова за В. Януковича? Чи не є П. Порошенко генієм пристосуванства і чи варто в такому випадку вимагати від нього принциповості в політиці? Знати б тільки, чого чекати нації від таких людських якостей першої особи української держави.

(Радіо „Свобода“, 28 червня)

Ігор Лосєв – кандидат філософських наук, доцент катедри культурології Національного університету „Києво-Могилянська академія“.

Пресфонд „Свободи“ та Альманаху УНСоюзу квітень 2015 року

СВОБОДА		
\$	NAME	LOCATION
100	ERENCEVYCH, ROMAN	ALEXANDRIA, VA
75	PETRYSHYN, WOLODYMYR	CRANFORD, NJ
35	FESSAK, BORYS & EUGENIA	BROOKLYN, NY
30	PRYSZLAK, NICHOLAS	JENKINTOWN, PA
25	TURCZENIUК, BOHDAN	ELKINS PARK, PA
20	BARAN, MARIA	MONTREAL , QC
	BEJGER, BOHDAN	BUFFALO, NY
	CHERVIOVSKIY, ALEXANDER	WARREN, MI
	HANKEWYCH, JAROSLAW & MARIA	CHICAGO, IL
	KRAMARCHUK, BOHDAN & LYDIA	LITTLE FALLS, NJ
	MASNYK, IHOR	WHEATON, IL
	RATYCYZ, ROSTYSLAW & HELEN	EDISON, NJ
	SHTOMPIL, STEFANIA	RANDOLPH, NJ
	SKRYPKA, WOLODYMYR	GAINESVILLE, GA
	ZAVISKY, MARIA	LINDEN, NJ
15	BIHUN, BOHDANNA	NOVATO, CA
10	CHERNYY, IGOR	RICHMOND, VA
	GUDZ, MYRON	HARTFORD, CT
	MIHNY, NATALIE	AKRON, OH
	TOWSTOPIAT, MARIA	GILROY, CA
	WERBYCKYJ, IRENE	WOODSIDE, NY
	WOLOWODIUК, YAROSLAW	GLEN OAKS, NY
	ZAIIKA, LAURA LARYSA	CHELTENHAM, PA
5	DZWINKA, MICHAEL	BRADENTON, FL
	KONOPADA, JAROSLAW	WARREN, MI
	SOCHOCKYJ, ANNA	ROCHESTER, NY
	WYNNYCKY, PATRICIA	BETHLEHEM, PA
TOTAL FOR APRIL: \$570		
АЛЬМАНАХ УНС		
250	BILOUS, LIDIA & OREST	OSPREY, FL
150	PELESCHUK, STEFAN & LARISSA	STAMFORD, CT
100	MULAK-YATZKIVSKY, A	YUCAIPA, CA
	WASYN CZUK, LUDMILA	WEST LAFAYETTE, IN
82	BILYK, YAROSLAV	TAMARAC, FL
	BOJCZUK, MARIA & MYKOLA	DRESHER, PA
	HOLOWATYJ, LUBOMYR	CHEEKTOWAGA, NY
50	ANTONYSHYN, MARY	ORANGE, CT
	STASIUK, DEMETRIUS	ENGLEWOOD, FL
	UMEROW, MARIA	MINNEAPOLIS, MN
42	WOJTOWYCZ, MYRON	MADISON, WI
36	VORONKA, ROMAN & ZIRKA	MAPLEWOOD, NJ
32	DIACHUK, ULANA	RUTHERFORD, NJ
	FEDUN, BASIL	CHARDON, OH

	GUDZIIAK, JAROSLAWA	SYRACUSE, NY
	HAWRYLUK, OREST	ELKINS PARK, PA
	IWACH, EUGENE	MANHATTAN BEACH, CA
	LEOCZKO, NATALIA	MATTHEWS, NC
	LEUS, JOHN	ROYUN , QC
	LEWYCKY, SINAIIDA	GLEN SPEY, NY
	LISEWYCH, OLGA	WENATCHEE, WA
	MARTYN, YURI	IRVINE, CA
	MOSTOWYCZ, OKSANA	PONTE VEDRA BCH, FL
	PRYSHLAK, JAROSLAW	BUFFALO, NY
30	GUDIMA, OLGA	PARKER, CO
	KUZYCYZ, JURIJ	GLEN ELLYN, IL
	OHARENKO, MARIA	REDONDO BEACH, CA
25	HRAB, AURELIA	MORRISTOWN, NJ
	KOLYBABIUK, JAROSLAW	MOORESTOWN, NJ
	PETRYSHYN, HELEN	SARASOTA, FL
	STAWNYCHY, GEORGE	KINNELON, NJ
22	MISIONG, NATALIE	LIVONIA, MI
	TURCZENIUК, BOHDAN	ELKINS PARK, PA
20	GNOJ, OLGA	HOLLISWOOD, NY
	KRYVUTSKY, IVAN & MARTA	COLLEGE PARK, MD
	LECHMAN, NEONILA	LAFAYETTE, IN
	YASINSKY, TATIANA	SILVER SPRING, MD
15	DYKYJ, DONNA	CHICAGO, IL
12	BEGEJ, ROMAN & MARIA	TACOMA, WA
	DYTYNIAK, MARIA	EDMONTON, AB
	HAYDA, IHOR	EASTON, CT
	ISAJIW, IRENAEUS	NEWTON, NJ
	KARPENKO, ANDRIJ	DES PLAINES, IL
	LAPYCHAK, LUBA	EAST HANOVER, NJ
	OSTAPIUK, EUFROZYNA	SOUTH HAVEN, MN
	PAPIZ, OLENA	WARREN, MI
	RUDAKEWYCZ, WOLODYMYR	CLIFTON PARK, NY
	SAWCHAK, GEORGE & PATRICIA	RYDAL, PA
	STASIW, ROMAN	NESCONSET, NY
	TENIUCH, JAKYM	WHITE PLAINS, NY
	ZAJAC, ROMAN	CHICAGO, IL
10	DZIMAN, MICHAEL	MAPLEWOOD, NJ
	GELETYUK, IRINA & YURIY	SACRAMENTO, CA
	KROPELNYCKYJ, EMILIA	WARREN, MI
	KRYWORUCHKO, BEGEJLE	SASKATOON, SK
	LOMAGA, M	WETHERSFIELD, CT
	MARTYNEC, E	GLEN SPEY, NY
	OSTAFIJCZUK, MARIA	LONG ISLAND CITY, NY
	PAWLOWYCH, LUBOMYR & IRENE	UNION, NJ
	PIDLETEJCZUK, NICHOLAS	GROSSE PT WOODS, MI
	POKINSKY, DARIA	JACKSON HEIGHTS, NY

	SHEVCHUK, MARIA	JERSEY CITY, NJ
	STEPANYK, IRENA	STONEHAM, MA
	TERSHAKOVEC, MARY	MILLBURN, NJ
	WOLOWODIUК, YAROSLAW	GLEN OAKS, NY
7	BOYAR, ANNA	SADDLE RIVER, NJ
	BRATACH, EUGENE	WEST PALM BEACH, FL
	BUBNIAK, OKSANA	MONROE, NY
	DOROSHENKO, ANATOLE	NORTHVILLE, MI
	FOTY-TOKE, A	ETOBICOKE, ON
	GERMANSKY, ANDREW	PITTSBURGH, PA
	GUDZ, MYRON	HARTFORD, CT
	HALIBEY-BILYK, CHRISTINE	WESTCHESTER, IL
	HLADKYJ, IRENE	NEW HAVEN, CT
	HRHORCZUK, NATALIA	CHICAGO, IL
	JAROSEWYCH, MYRON & DARIA	DOWNERS GROVE, IL
	KOPYCHUK, ROMAN	SAINT AUGUSTINE, FL
	KULCHYCKYJ, BOHDAN	CINNAMINSON, NJ
	RAKOWSKY, ALEXANDRA & GEORGE	RIVERHEAD, NY
	STELMACH, ADRIAN	LIVONIA, MI
	TOWSTOPIAT, MARIA	GILROY, CA
	YURKEWYCH, MARIA	EAST HANOVER, NJ
5	CHARCHYSHYN, JERRY	ELLENVILLE, NY
	HALCZUK, MYKOLA	PARMA, OH
	HOUSTY, JOHN ANDREW	MERRIMACK, NH
	MACUK, BOHDAN	BERLIN, MD
	POLEC, BORYS	MINNEAPOLIS, MN
	SEM CZYSYN, VICTOR / ILIA	HARTFORD, CT
	STARUSCHAK, FRANCES	WELLAND, ON
2	BABIJ, LANA	MANCHESTER, CT
	BALESHTA, OLHA	STRONGSVILLE, OH
	BUCIORA, MARIA	OUTREMONT, QC
	DOBRJANSKYJ, ARETA	BAYSIDE, NY
	GATALEWYCH, OLGA	YONKERS, NY
	JARKO, MYKOLA	UNION, NJ
	KIS, MYKOLA & STEFANIA	SAN BRUNO, CA
	KRAWCIW, JAROSLAW	NORTH PROVIDENCE, RI
	MACIURAK, VOLODYMYRA	ELMWOOD PARK, IL
	MELNYK, MARIA	HALLSTEAD, PA
	SHRAMENKO, ROMAN	VENICE, FL
	STRILBYCKYJ, ALEXANDER	FORT WAYNE, IN
	WENKE, MIROSLAWA	UNION, NJ
TOTAL FOR APRIL: \$2,263		
Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!		

Війна на сході об'єднала турботами усю Україну

Амбуляторію передали воякам

Олександр Костирко

ЯРОШІВКА, Черкаська область. – У обласній стоматологічній поліклініці, якою керує Іван Коваленко, є три пересувні автономні амбуляторії, які працюють у селах області. Одну з цих машин вирішили відправити на схід України. Ідею схвалили депутати обласної ради.

Передача пересувної амбулаторії відбулося 13 липня в селі Ярошів-

ка, Катеринопільського району, де вона обслуговувала місцеве населення. До села приїхали представники Вінницького військового шпиталю та керівництво обласної поліклініки.

Після огляду автомобіля, доукомплектування та оформлення необхідних документів амбулаторія вирушила до Вінниці, а звідти – уже на фронт, де до 30 відс. військових потребують стоматологічної допомоги.

У Ярошівці триває передача амбулаторії. (Фото: Олександр Костирко)

Одеса допомагає батальйонам

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – Одеські добровольці 6 липня передали військовим саперам обладнання на 400 тис. грн. зокрема міношукачі, навігатори, монокуляри, оптичну трубу, рації, військову уніформу, розвантажувальні жакети. Найдорожча річ – потужний тепловізор. Необхідні саперам речі виділила група будівельних компаній Одеси. Військовослужбовці подякували патріотам за допомогу і вручили добровольцям пам'ятні медалі.

Перед цим добровольці за проектом „Спільна мета“ обладнали для бійців реанімаційний автомобіль. Це вже п'ятий автомобіль, переданий у селище Піски.

Одеський хемік-винахідник Леонід Станіславський передав на пере-

дову добровольчим батальйонам „Миротворець“, „Азов“, „Донбас“, підрозділам Національної Івардії понад 35 тис. флаконів унікального препарату „Стеріль АБ“, з допомогою якого можна знезаражувати воду, дезинфікувати й обробляти рани, стерилізувати будь-які поверхні. За словами винахідника, він уже витратив на виготовлення препарату усі особисті заощадження.

Добровольці до виготовлення маскувальних костюмів залучили школярів, які стали плести також маскувальні сітки для укріплення військової техніки.

В Одесі активно діє об'єднаний Центр допомоги переселенцям, до складу якого входять добровольці 12 громадських організацій. Вони опікуються дітьми-біженцями з Донецької і Луганської областей.

Одеські добровольці передають бійцям обладнання. (Фото: Сергій Горицьвіт)

У парку поставили пам'ятник

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – У Соборному парку 14 травня урочисто відкрили пам'ятник 20 бійцям-жителям міста, які загинули в боях на сході України. Це хрест з граніту і металу. На ньому розмістили фотографії бійців і короткі відомості про них. Ідея, за словами автора Станіслава Бойка, була в тому, щоб пам'ятник дав можливість рідним, друзям та просто небайдужим черкащанам прийти до одного місця і вшанувати пам'ять полеглих, поспілкуватися і розділити своє горе.

„Наші сини поховані в різних місцях і кожна родина приходиться до могили свого воїна. Але треба, щоб було місце, де б вони могли зібратися разом“, – сказав С. Бойко, рідний дядько одного з тих, чий імені викарбувані на хресті.

Обласний військовий комісар Євген Курбет сказав, що на сьогодні понад 7,000. військовослужбовців Черкащини беруть участь в антитерористичній операції, а 80 наших земляків загинули в боях та вшановані з почестями у різних кутках області.

„Найголовніше, – зазначив у своєму виступі міський голова Черкас Сергій Одарич, – щоб і жителі міста, і всі українці були свідомі того, що тепер наш обов'язок у тому, щоб жертва наших вояків була не даремною, щоб ми побудували таку країну, про яку мріяли наші воїни, за яку віддавали свої життя“.

Новий пам'ятник у Соборному парку Черкас. (Фото: Олександр Костирко)

Певним символом часу є те, що у цьому ж парку, на цій же алеї, стоїть з часів СРСР пам'ятник чекістам, які загинули на Черкащині, починаючи з 1917 року, тобто у боротьбі з тими, хто прагнув вільної України.

Чекісти тоді перемогли і міський цвинтар перетворили на Першотравневий парк відпочинку. Могили зрівняли з землею, церкву зруйнували. Тепер парк знову став Соборним, у ньому збудовано церкву. Лише пам'ятник чекістам залишився.

Батальйон повернувся з війни

Олександр Вівчарик

ЧЕРКАСИ. – До міста повернулися 100 демобілізованих бійців 14-го окремого мотопіхотного батальйону – колишнього батальйону територіальної оборони „Черкаси“. 10 червня на Соборній площі українських воїнів урочисто зустрічали керівництво міста та області, бойові побратими, родичі та близькі.

Бійці батальйону перебували у зоні бойових дій більше року. У боях батальйон втратив трьох бійців, десятки воїнів були поранені.

У Смілі, на Черкащині, теж зустрічали 20 своїх героїв, які воювали в 14-му батальйоні „Черкаси“. Захисників урочисто привітали в центрі міста величезним короваєм, квітами і скандуванням „Герої!“

та „Героям слава!“. Прийшли родичі воїнів, громадські активісти, школярі, представники влади міста і району.

Моїм співрозмовником був Анатолій Левченко, який народився у Драбові, проживає в Смілі. З травня минулого року він був в зоні боїв. „Батальйон розташовувався у шести населених пунктах, – розповів А. Левченко. – Ми контролювали 30-кілометрову зону у Донецькій області. На фронті я був водієм. У цивільному житті – будівельник. Зараз, як і інші, поставлений у резерв. Тож, якщо буде треба, знову піду воювати“.

Сергій Гнатенко з села Малої Яблунівки додав: „На війні, як на роботі. Головне, сумлінно ставитися до свого завдання“.

Зустріч захисників вітчизни у Смілі. (Фото: Олександр Вівчарик)

ФІЛАТЕЛІЯ

Український одяг на поштових марках

Левко Хмельковський

(Закінчення з попереднього числа)

Леся Українка описувала мальовничу українську природу:

*Далі, все далі! Он латані ниви,
Наче плахти, –
навкруги розляглись!*

Плахта була характерним елементом святкового одягу на середній Наддніпрянщині протягом усього XIX ст. Виконували плахту з двох полотнищ 1,5-2 метра завдовжки, які зшивали приблизно наполовину або на дві третини, після чого перегинали так, щоб зшити частину охоплювала постать ззаду, а незшиті крила (криси) вільно звисали по боках. Плахту закріплювали поясом, під який іноді підтикали передні кути крил плахти. Художньому оформленню плахт приділялася особлива увага. Плахту замінила спідниця з фабричних матеріалів.

Павло Чубинський записав народну пісню:

*Продай, милий, дві телички,
Та справ мені дві спіднички,
Щоб я в плахті не ходила,
Щоб я людей не смішила.*

Чоловічий одяг складався з сорочки, штанів або шароварів, корсетки, чобіт. Неодмінним елементом чоловічого одягу був шовковий, вовняний або бавовняний пояс, прикрашений довгими китицями. Поясами підперізували також верхній одяг – жупан, свиту, кожух.

Взимку чоловіки і жінки одягалися в кожухи з овечих шкір. На теплішу погоду була свита з цупкого вовняного матеріалу, оздоблена вишивкою чи нашиттям, кептар – у гуцулів, жупан – у центральній Україні. Часом замість жупана був кунтуш. Доповнювали одяг головні убори. Чоловіки носили капелюх, солом'яний бриль, шапку або кучму з каракульчі. Дівчата ходили з непокритою головою, що було ознакою дівочої честі. Втративши честь, дівчина покривала свою голову – була „покриткою“. До дівочого одягу входив вінок, часто зі стрічками. Заміжня жінка завжди вкривала голову хусткою, наміткою або очіпком.

23 серпня 2008 року увійшла в обіг серія в одному аркуші з 12 марок

Марковий аркуш „Традиційні головні убори українців“. (2008 рік).

„Традиційні весільні головні убори українців“, які створили Василь Василенко і Світлана Бондар. Жіночі та дівочі головні убори здавна були не лише прикрасою, але мали й оберегову роль. Більшість зображених головних уборів – експонати Музею етнографії та художнього промислу у Львові. Починає серію загальний весільний вінок, після чого йдуть зображення вінків з Полісся, Прикарпаття, Галичини, Волині, Київщини, чільце та упліти з Прикарпаття, капелюшки з Львівщини і Тернопілля. Одночасно випущено конверт і застосовано у Києві поштовий штемпель першого дня обігу.

Упліт – це стрічка, яку вплітають

у косу. Чільце – це підвішені до дри-тика вузенькі металеві платівки, що мають вигляд маленьких стрючечків або пелюсток квітів, які носять над чолом. В період княжої доби чільця робили з березової кори, обшиті дорогою тканиною, а зверху покриті золотою або срібною платівкою.

Марковий аркуш „Традиційні головні убори українців“ з'явився 10 грудня 2008 року. Автор – Сергій Лук'яненко. 12 марок представили перемітку (намітку) з Волині, хустку і крисану з Гуцульщини, чіпець і хустину з Лемківщини, очіпок, бавниці і хустину з Львівщини, магерку з Рівненщини, а також намітку – український старовинний плат-рушник, яким жінки завивали голову на Поліссі й у Карпатах, пише дослідниця Олена Чебанюк. Намітку носили до церкви, на свята й на ярмарок, на весілля, христини, поминки, похорони. Жінки молодші носили білі намітки, літні – сірі, жовті й брунатні, чорні – якщо були в жалобі. Робили їх з льону, рідше – з конопель. На кінцях оздоблювали тканинами або вишитими візерунками, торочками, мереживом, плетінням.

Було до 30 способів вив'язувати й укладати намітку на голові. Щоб намітка тримала форму, під нею клали луб'яний обруч – кибалку, а також очіпок або хустку. Подекуди вив'язану намітку закріплювали довгими шпильками. Намітка свідчила, що жінка заміжня. Перший раз вона вдягала її на весіллі. На материну весільну намітку баба-повитуха приймала новонароджену дівчин-

ку, щоб була доброю господинею і щоб її вік був довгий. Зберігали таку намітку все життя. Жінці після смерті її клали в труну або пов'язували на могильний хрест.

Очіпок (чіпець, каптур, керпа) – обов'язковий головний убір заміжніх жінок шився на зразок шапки на підкладці, а м'який очіпок (чушка) одягався під твердий очіпок. Заміжня жінка знімала очіпок лише перед сном. Повсякденний очіпок був з дешевих матеріалів, святковий – з дорогих тканин.

На марках зображена бавниця – вишитий або тканий шмат полотна, середину якого загортають у складки під вишиті смуги і зшивають або зв'язують стрічками. Магерка – малярська шапка з сукна, до якої приколуювали перо. Крисаня – капелюх повстаний з широкими полями (крисами). Іван Котляревський писав у своїх творах про кибалки, шнурівки, запаски, кораблики, каптани, пояси з каламайки.

28 грудня 2012 року введена в обіг поштова марка „Національний одяг“ (художниця Юлія Правдохіна), на якій зображено молоду дівчину в національному вбранні поліського регіону.

На межі XIX-XX ст. сталось розмивання устоїв традиційного селянського життя, що великою мірою позначилось і на розвитку народного одягу, почалося витіснення полотна фабричною тканиною („краном“) і заміна саморобних компонентів одягу покупними. Майже вийшли з побуту плахти. Найдовше домотканими залишалися сорочки. Ритуального значення набули старовинні жіночі святкові головні убори, вишивані сорочки. Еволюція народного одягу вплелася в загальний процес модернізації життя українського селянства.

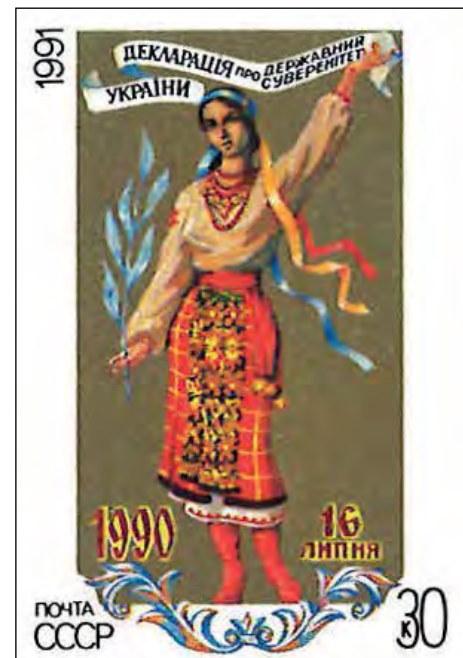
І тому відтворення традиційного одягу у філателії стало важливим засобом збереження національної історії.

Марка „Різдво в Україні“. (1991 рік).

Марка „Гайвіки“ на конверті з Міжнародної філателістичної виставки у Вашингтоні. (2006 рік).

Марка СРСР до першої річниці Деклярації про державний суверенітет України. (1991 рік).

НОВІ ВИДАННЯ

Життєпис історика УПА

Петро Й. Потічний. „Моя дорога“ (спогади), переклад з англійської мови Світлани Когут. Київ: „Фрески“, 2014. 342 стор. Наклад 100 прим.

Левко Хмельковський

Короткий біографічний спомин Петра-Йосипа Потічного охоплює період від народження до часу, коли він, як юнак, вояк УПА, прибув з своїм відділом до Західної Німеччини під кінець 1947 року.

Рецензуючи книжку, журналіст Андрій Мельник пише у часописі „Листи до приятелів“: „Коли є змога розглядати доленосні історичні події крізь призму бачення однієї людини, це неминуче додає історії драматичності. Спогад – двигун історії, історії без ретуші, історії, яку неможливо підробити, звівши її до спільного знаменника і відкинувши свідчення тих, хто бачив минуле зсередини. У невеликій книжці спогадів Петра-Йосифа Потічного „Моя дорога“ натрапляємо саме на такий, непідробний і надзвичайно проникливий погляд стосовно визначальних для долі українців подій 1930-1940-их років. Автор – відомий науковець, професор МакМастерського університету в Канаді, активний діяч діаспори, а також дослідник історії рідного краю, який був змушений покинути в юнацькому віці. Його батька замордували енкаведисти у соляній шахті біля Перемишля, де полягло 3,600 українців“.

П. Потічний народився 1930 року в селі Павлокома на споконвічній українській землі, яка після закінчення Другої світової війни стала місцем акції „Вісла“. 2-3 березня 1945 року відділ польської Армії Крайової під керівництвом поручника Юзефа Біса розстріляв у селі 366 українців. Лише 30 мешканцям вдалося врятуватись. Серед загинувших були й родичі автора.

У часи німецької окупації автор здобував освіту в одній з львівських шкіл. Йому пригадуються порожні трамвайні вагони з табличками „Зарезервовано для німців“, переповнені потяги, паса-

жири, які змушені були справляти потреби через вікна, інші приниження. Переслідування українців змусили П. Потічного приєднатися до УПА, де він став зв'язковим у підрозділі, яким командував „Громенко“ (Михайло Дуда).

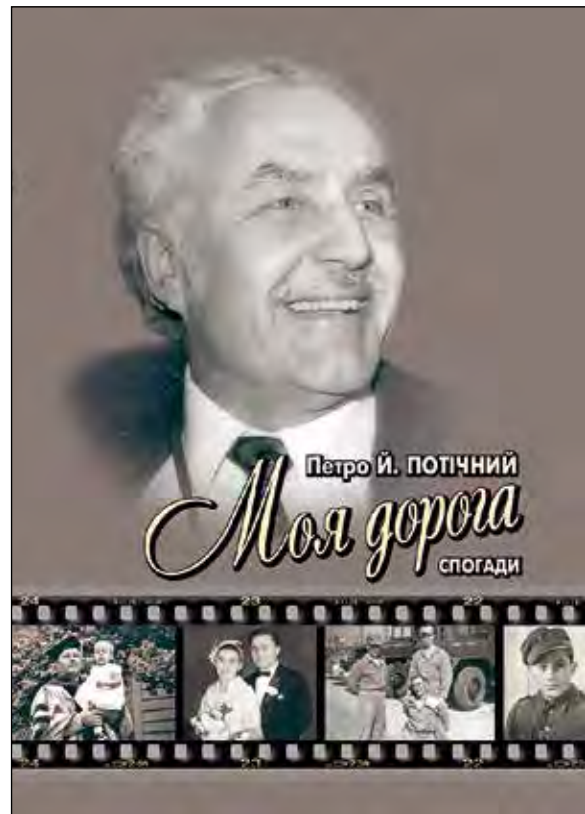
1947 року П. Потічний отримав політичний притулок у США. Згодом він брав участь у корейській війні у складі військово-морської фльоти США.

П. Потічний закінчує спогади такими словами: „Мое служіння Батьківщині триває досі. Ручка, а пізніше комп'ютер, стали набагато значнішою зброєю у цій боротьбі“.

П. Потічний – відповідальний редактор „Літопису УПА“. У 2008 році Президент України Віктор Ющенко нагородив його орденом „За заслуги“ III ступеня.

Книгу спогадів випущено також на компакт-диску.

Книжку можна придбати за 25 дол. в книгарні: KOOTA-OOMA, 842 The Queensway, Toronto, ON M8Z 1N7, Canada. Тел.: 416-762-2112; факс: 416-762-5611.

Книга Петра Потічного „Моя дорога“.

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Американський ковбой, білий, 28 років, 150 фунтів, 6 футів висотою, живе на невеликому ранчо в Південно-Східному Тенесі, хоче познайомитися з самітньою україночкою без дітей, яка любить сільське життя і тварин, хотіла б стати зі мною до вітаря і створити українсько-американську сім'ю. Освічений і фінансово забезпечений. Лист та фото слати до: TNrancher5@gmail.com або PO Box 203, Ethridge TN 38456.

Відділ реклами

973-292-9800,
дод. 3040

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

ЗАОЩАДЬТЕ

на оплаті кваліфікованих витрат пов'язаних з навчанням

3.99

% APR на 6 міс.

використовуючи свою Visa® Credit картку з „Самопоміччю“

від 1 серпня до 30 вересня 2015 р.

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100 Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-323-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-995-4061
60-C.N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2176

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Full Financial Services

*Транзакції проведені 1 серпня 2015 р. до 30 вересня 2015 р. у кваліфікованих продавців будуть опріорентовані при річній процентній ставці 3.99% (Annual Percentage Rate) на 6 місяців. 9.9% Visa, 11.9% Visa Platinum points/Cash back, 14.9% Visa Classic. Після промоційного періоду баланс, що залишається, повертається до опріорентування при стандартній річній процентній ставці, що зобов'язує на Вашому рахунку. Кваліфіковані категорії продавців: 5045, 5192, 5360, 5310, 5311, 5411, 5611, 5621, 5651, 5661, 5691, 5732, 5734, 5942, 5943, 8211, 8220, 8244, 8249, 8269, 8269. За більш докладною інформацією звертайтеся до кредитників „Самопоміччю“.

STAR, pulse, PLUS, Allpoint, Cirrus, etc.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Вкладайте свої гроші під вищі відсотки!

Спеціальні вищі відсотки на Сертифікати

1.60% APY*	ТЕРМІН ВКЛАДУ 4 років
0.75% APY*	1 рік
0.30% APY*	3 місяці

Примітки: *APY Annual Percentage Yield, APY означає річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500 на всі сертифікати. Максимальний внесок \$250,000 на сертифікати. Пропозиція дійсна з 6/8/2015. УОКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунок може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікат залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УОКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УОКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спільнот (NCUA).

Visit our website at www.rufcu.org for disclosures and more info!

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 EAST RIDGE ROAD | ROCHESTER, NY 14621 | 585.544.9518

BRANCH OFFICES: | ALBANY, NY 518.266.0791 | SACRAMENTO, CA 916.721.1188 | SYRACUSE, NY 315.471.4074 | BOSTON, MA 781.493.6733

PORTLAND, OR 503.774.1444 | BUFFALO, NY 716.847.6655 | VANCOUVER, WA 360.597.2096 | WEBSTER, NY 585.545.6276

Coming Soon! New Branch location in the Seattle, WA area

Пом'янули полеглих у Малинській трагедії

Євген Цимбалюк

МАЛИН, Житомирська область. – У 500-річну історію села Малин найболочніше та найжахливіше вкарбувалося 13 липня 1943 року, коли в церкві, клунях, стодолах, школі, житлових будинках за один день були спалені 532 мирні жителі – 400 чехів і 132 українці. Разом з мешканцями сусідніх сіл в братську могилу на вічний спочинок лягло понад 800 осіб, загинувших під час проведеної нацистськими загарбниками каральної акції.

Існують версії, що таким чином гітлерівці разом із поліцаями помстилися селу за прихильність до українських партизанів, за те, що з млина в партизанський загін було віддано усю наявну провізію.

Відтак не єдиний Малин потрапив під полум'я ненависті. Лише на теренах району у вогні згоріли жителі Головчиць, Малої та Великої Городниці, Людвиківки, Ворсина, Ялович, Ярославичів. Але найбільше – в Малині.

Наразі живими залишилося небагато свідків Малинської трагедії. В основному, вони мешкають у Чехії, вже похилого віку, і їхнє здоров'я, на жаль, не дозволяє навідуватися у родовідний Малин, на батьківську землю, аби тут віддати данину тим, хто згорів у вогні, але не спопелився у пам'яті. Натомість замість них приїждять їхні діти, внуки, правнуки, а наразі вже і праправнук – семирічний Іржі.

Покладання квітів до меморіалу. (Фото: Євген Цимбалюк)

7 липня в селі відбулися Молебень, Панахида, віче-реквієм, на які зібрався місцевий люд, жителі довколишніх сіл, делегація з Чехії. Після поминальної молитви до пам'ятника на меморіальному комплексі лягли квіти та вінки.

Побували гості також на чеському цвинтарі, де за меценатські гроші вознісся ще один монумент як символ незабутності про тих, хто тут колись жив і творив історію. Зустрілися закордонні гості з місцевими старожилами, сумісно відтворили сторінки історії.

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець
Страхування Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

ЮРІЙ СИМЧИК

Ліцензований Продавець
Страхування Життя

YURIY SYMCZYK

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

„Однією квіткою збіднішала
земля, однією зіркою багатші
стали небеса.“

Із сумом повідомляємо, що 27 червня у місті Монреаль, Квебек, Канада відійшла у вічність наша дорога Сестра і Тітка,

св. п.

Анна Добровольська (з дому Миколів)

1928-2015 р.р.

Анна народилася у селі Настасів на Тернопільщині. Ще підлітком була змушена втікати з родиною від сталінських репресій та провела шість років в Австрії з переселенцями. Згодом переїхала до Канади, де одружилася з Йосифом Добровольським (+2007) і де все життя залишалася відданою Україні. Брала активну участь у діяльності Пласту як виховниці, а також цікавилася творчістю Лесі Українки, яку досліджувала і про яку написала роботу для Університету Монреалю.

Анна Добровольська залишає сестру Лесю Дольницьку, племінницю Марію та племінників Василя й Олеся Дольницьких з родинами. Будуть завжди згадувати її, як життєрадісну, щедру та доброзичливу людину.

Вічна їй пам'ять!

Благодійні пожертви в пам'ять А. Добровольської для Дитячого реабілітаційного центру „Джерело“ у Львові будуть прийматися з великою вдячністю: www.chornobyl.ca/Projects-Dzherelo.html

З безмежним жалем повідомляємо всіх рідних, знайомих і друзів в Америці, Україні, Англії й Австралії, що 21 липня 2015 року, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у вічність наш найдорожчий Михайло

св.п.

Михайло Демків

народжений 28 листопада 1921 року
в Бережанах, Тернопіль, Україна.

Наш любий брат, тато, дідо і вуйко залишив у глибокому смутку:

сестру	- Теклю Шубу
сина	- Нестора з мамою Анною Демків
сина	- Олега з дружиною Джулі та внуками Христофором, Томою і Анджеликою
племінників	- Калину Цирик та Богдана Цирика
внучка	- Александра і правнучка Ребека і Маджента
братову	- Євгенію Самохвал з доньками Євгенією і Тамару з чоловіком Мироном
племінницю	- Людмилу Голод з чоловіком Марком
племінника	- Романа Канюгу з дружиною Теодосією
улюбленого котика	- Джінджер

Панахида відбулася 24 липня в похоронному заведенні Straub Catalano & Halvey Funeral Home, Wappingers Falls, New York. Відтак тіло св.п. Михайла поховано на українському цвинтарі св. Андрія в Кампбел Гол, Нью-Йорк.

„Спий дорогий Михайле, ми Тебе ніколи не забудем!“

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 13 червня 2015 року відійшла у вічність дорога МАМА

св. п.

Юстина Шийка з дому Зорій

нар. 31 січня 1925 року в Креховичах, Україна, вдова по св. п. Антонові, який помер у 2012 році.

Ю. Шийка пережила Другу світову війну, примусові роботи в Німеччині у віці 16 літ, табір для переселенців, де пізнала свого майбутнього чоловіка Антона. Молоді оженилися в таборі, де і народилася їм перша дитина. Молода родина емігрувала до США в 1950 році та поселилася в Амстердамі, Н.Й. Спершу Юстина працювала на фермі, а згодом для Montco Manufacturing Company in Amsterdam, NY.

Ю. Шийка була енергійна і талановита. Її хата була прикрашена чудовими ручно вишитими рушниками, подушками та вишиванками. Вона пекла різноманітні українські паски і колачі на різні церковні та громадські події. Помимо що залишила Україну в дуже молодому віці, Юстина знала багато українських традицій, пісень та віршів, та передала їх своїм донькам. Вона була обізнана у світі рослин, знала їхні цілющі властивості. Вигодувані нею квіти були прикрасою околиці, а ярини були консервовані або подані на родинний стіл.

Юстина Шийка була шанованим членом української громади в Амстердамі. Брала активну участь у всіх церковних та громадських подіях. Вона була традиційно жінкою з модерним поглядом на життя. Її родина буде сумувати за нею завжди.

Залишилися у глибокому смутку:

доньки	- Мирося Гюбер
	- Оля Марія Шийка
	- Христина Анна Шийка
численні друзі в Амстердамі, Н.Й.	

Вічна їй пам'ять!

Ділимося невимовно сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що в середу, 24 червня 2015 року, з волі Всевишнього відійшов у Божу вічність на 96-му році життя наш найдорожчий Чоловік, Батько, Дідусь, Швагер і Стрийко

св. п. Олег Омецінський

народжений 5 червня 1919 року в Тернополі, Україна.

Панахида була відслужена в понеділок, 29 червня, в похоронному заведенні Fitzgerald Funeral Home, Cohoes, NY

Заупокійна св. Літургія і Панахида відбулися 30 червня о год. 10 ранку в Українській католицькій церкві свв. Петра і Павла в Коговз, Н. Й. Тлінні останки спочили на Українському парафіяльному цвинтарі свв. Петра і Павла у Waterford, NY.

У глибокому смутку залишилися

дружина	- Уляна (з дому Кушнір)
сини	- Володимир
	- Олег з дружиною Катрусєю
донька	- Галина з чоловіком Давидом
внучки	- Христя Стах з чоловіком Николю
	- Леся і Михася Омецінські
братова	- Ольга з родиною в Україні
племінники і племінниці з родинами в Америці та Україні.	

Ласкаво просимо про молитви за спокій душі Покійного.

Вічна йому пам'ять!

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАЇТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
Відкрийте рахунок
ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
 Kerhonkson, NY 12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

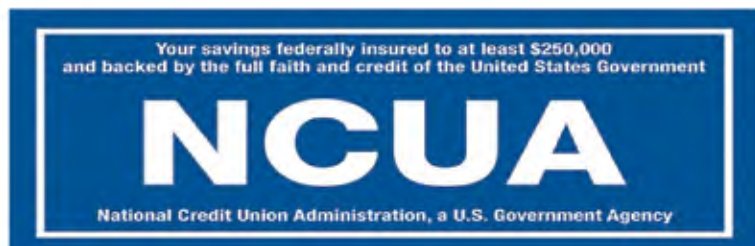
ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.